

Педагогик махорат

Аннотация

Республикамизда кабул килинган «Таълим тутгрисидаги конун», «Кадрлар тайёрлаш миллий дастури» таълим соҳаси кишилари олдига улкан вазифаларни куиди. Таълимнинг самарадорлигини ошириш, укитишнинг замонавий илгор шаклларини ишлаб чикиш, укув дастур ва дарслкларини янгилаш, маъруза матнларини яратиш каби шулар жумласидандир. Бундай вазифалар бевосита бошлангич таълим мутахассисларига хам дахлдор. Маърузалар матнда мактаб амалиётида ва педагогик фикр тарихида укитувчининг махорати масалалари. Педагогик кобилият. Укитувчининг коммуникатив кобилияти. Мулокот маданияти ва укувчининг психологик фаолияти. Педагогик техника ва уни шакллантириш усуллари. Дарсда ва тарбия жараённада укитувчи махорати. Укитувчи меҳнатини ташкил этишининг илмий асослари. Педагогик тажриба ортириш тизими, тадқикот методлари, хозирги таълим мусассасаларида татбик этиш йўллари. Педагогик махорат тараккиёт тарихи. Мустакил малака ошириш ва уз-узини назорат килиш. Укув –тарбия жараённада педагогик мулокот махорати, педагогик тажриба ва уни татбик этиш, маданияти асослари ёритиб берилган.

Мундариж:

1. *Педагогик махорат ҳакида тушунча, унинг укитувчи фаолиятидаги урни ва ахамияти.*
2. *Педагогик фикр ва мактаб амалиётида укитувчи махорати тушунчалар.*
3. *Педагогик техника ва укитувчининг махорати.*
4. *Укитувчи фаолиятидаги педагогик кобилиялар.*
5. *Укитувчининг коммуникатив кобилияти.*
6. *Укитувчи фаолиятида мулокот маданияти психологияси.*
7. *Уз-узини тарбиялаш жараёни ва фаолият сифатида.*
8. *Укитувчи ва укувчи уртасидаги мулокот.*
9. *Укитувчининг таълим-тарбия жараёнидаги махорати.*
10. *Укитувчи тарбиячи сифватидаги махорати.*
11. *Укитувчи меҳнатини илмий ташкил этиши.*
12. *Шахсий педагогик тажрибани туплаш тизими.*

Мавзу: Педагогик муомала ва ўқитувчи махорати.

Мақсад: Педагогик муомала ва педагог янги ўқитувчи махорати ҳақида тушунчаларга эга бўлиш. Талабаларда мавзуга оид билим, малака ва кўникумалар ҳосил қилиш.

Ўқитувчи мақсади:

Ўқувчилар эгаллаши лозим бўлган билим, малака ва кўникумаларни етказиш.

Ўқувчи мақсади ва вазифалари:

Ўқувчилар эгаллаши лозим бўлган билим, малака кўникумалар.

Ташкилий мақсад:

Педагогик махорат ва ўқитувчи махорати моҳиятини англаб этиш.

Тарбиявий мақсад:

Талабаларда мавзу билан ишлаш жараёнида тиришқоқлик билан бошлаган ишни охирига етказиши, керакли хислатларни шакллантириш ва ижодиётни ривожлантириш.

Амалий тушунчалар:

Амалий билим, малака ва кўникмалар.

Машгулом жиҳозлари:

Дарслик, мавзуга оид таблица ва тестлар.

Мавзунинг таянч тушунчалари:

Педагогик муомала жараёни ва унинг ўзига хос хусусиятлари.

Педагогик муомалада ўқитувчи шахси ва аудитория муроқотида техник воситалар ва фаол методларнинг роли янги педагогик технологияга кўра ўқитувчи муомаласининг тезлиги, хилма-хиллиги ва мақсадлилиги.

I. Дарснинг бориши.

- а) ташкилий қисм
- б) давомат
- в) турли масалалар.

II. Такрорлаш ва уйга вазифани текшириши (5 мин.)

III. Янги мавзуга замин.

Янги мавзунинг баёни.

М у о м а л а – ахборот жараёнидир. Педагог бевосита шахсларга муомалада ўз тарбияланувчилари, умуман жамоа ҳақида, ундаги ички жараёнлар ҳақида ғоят хилма-хил ахборотга эга бўлади.

Педагог ҳам ўз навбатида муомала жараёнида ўз тарбияланувчиларига мақсадга қаратилган ахборотни маълум қиласди.

Педагогнинг ўқувчилар билан муомаласи шунга олиб келадики, ўқувчиларнинг ҳатти-ҳаракатларида чуқур маъно ва ҳақиқий вазиятларни турли сабабларда пайқаб олади, бунинг учун намуна у ўзи тез-тез қайд қилган далиллардан ва ўқувчиларнинг хулқ-атвори усусларидан фойдаланади.

Ўқитувчининг ўқувчилар билан муомаласи тарбияни бошқариш сифатида, бирлаштирувчи ўрнини тўлдирувчи вазифани ҳам бажаради.

Муомала ўзаро муносабатлар доирасида содир бўлади.

Ўқувчилар билан муомала қилиш педагогнинг ўз тарбияланувчилари билан муроқот олиб бориш маҳоратини тақозо этади.

Сўзлашишни, мuloқот олиб боришни доимо ўрганиб бориши лозим. У дарсни самарали олиб боришни, сўзлашишни билиши, лекция, сухбат, ҳикоя қилиш каби усуллардан фойдаланиш, умуман бутун таълим-тарбия жараёнида ўқувчилар билан мuloқотни йўлга қўя билиш лозим.

«*M у l o қ o m* » юонча сўз сўзлашув, сухбатлашув, шахсларо сухбат ва оғзаки нутқ шакли 2 ёки ундан ортиқ шахсларнинг сўзлашувиdir.

Муомала ўқувчида муомала жараёнида жуда майда қисмларини ҳам англаб олишга қодир бўлиши керак. Булар сиртдан қараганда унчалик аҳамиятли бўлмаса-да, ўқувчи шахсида содир бўлаётган уни тушуниши учун жуда мухим бўлган зарур ички жараёнлар кўринишининг аломатлари ҳам бўлиши мумкин.

Бунда педагог жуда катта рол ўйнайди. Айни хил ҳодисанинг турли кишилар томонидан талқини шахснинг ўтмишидаги тажрибасига боғлиқлиги билан изоҳланади.

Бу тажрибанинг уч жиҳатлари мавжуд.

1. *Умуман ҳаётий тажриба.*
2. *Педагогик фаолият тажриба.*
3. *Муайян жамоа билан муомалада бўлиши тажриба.*

Педагог ўқувчилар билан кундалик муомаласи шунга олиб келадики, у ўқувчилар ҳатти-ҳаракатларида чукур маъно ва натижалардаги ҳақиқий сабабни турли вазиятларда пайқаб олади.

Мавзу: Ўқитувчининг тарбиячи сифатидаги маҳорати.

Режа:

1. *Тарбияланувчи маҳоратининг тизими одоб-аҳлоқ, эстетика ва назокат меъёри.*
2. *Педагогик ташкилотчилик кўникмаси, бошқарии услублари.*
3. *Ўқувчилар жамоасида ижобий психологик мухитни ҳосил қилиши усуллари.*

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Ўзбекистон Республикаси Конституцияси. Тошкент. 1992 йил. 48-модда.
2. Н.Саъдуллаев «Гўзалликнинг сирли олами». Тошкент 1999 й.
3. Ю.Ш.Азларов. Тарбиялаш маҳорати. Тошкент, 1991 йил.
4. Ижодкор ўқитувчилар изидан. Тошкент. 1989 йил.
5. Ижодкор ўқитувчилардан сабоқ. Тошкент. 1989 йил. Ж.Г.Йўлчиев.

Педагог ўқитувчилар олдида ниҳоятда ҳатти-харакатда бўлиш, нотўғри ҳаракатлардан сақланиш лозим, акс ҳолда ўқитувчининг ҳурмати кета бошлайди.

Педагог ахлоқ-одоб меъёри даражасидан чиқмаслиги, одоб-ахлоқ борасида ўз ўқувчиларига ўрнак ва намуна кўрсатмоғи лозим. Педагогик назокат меъёр туйғуси ўз ўқувчилари билан тўғри муносабатда амал қилишдир. Ўқитувчининг ўқувчилар билан муомаласи соҳасидаги хулқ-атворини белгилаб беради. Ўқитувчининг педагогик одоби мазмуни ва уни намоён бўлиш шаклларини белгилаб берадиган айrim ижтимоий йўл-йўриқларни кўриб чиқамиз.

О д о б –ҳар бир инсоннинг ўзи бир инсон ёки жамоа билан бўлган мулоқотида ҳамда юриш-туришида, ўзини тута билишдир.

А ҳ л о қ -жамият қабул қилган, жамоатчилик фикри билан маъқулланган хулқ-атвор мажмуудир. Оллоҳ таоло инсонни билим, ахлоқ ва фаолият бобида масъул қилиб яратган. Бу ҳақда +уръони Карим ва Ал-Асро сурасининг 36-оятида шундай дейилган.

«Эй инсон ўзинг аниқ билмаган нарсага эргашма! Чунки қулоқ, кўз, дил буларнинг барчаси тўғрисида (ҳар бир инсон) масъул бўлур-масъуллик эса мустақиллик, эркинлик, фаоллик ва маънавий жавобгарликдир. Ўз фарзандингни яхши хулқ-одобли ва ақлли бўлишга ўргат.

Кимки ёшлиқдан яхши хулқ-одоб эгалламас экан, улғайганда ундан билим талаб қилма».

Ахлоқ қиёфаси ўзгариши мумкин эмас деб таъкидлаш касалларни даволаб бўлмайди ва тиббиёт фани ҳақиқий эмас деган гап билан баб-баравардир».

Жалолиддин Давоний.

Ҳаё ва андиша дунёда тартиб сақлашнинг муҳим шартларидан бири ҳисобланади. Ҳаё йўқолса ҳеч кимда виждон ҳам қолмайди. У ҳолда дунёда тартиб бузилади, кишилар бир-бирига бефарқ бўладилар.

Ҳусайн Воиз Кошифий «Ахлоқи Муҳсиний» асаридан яхши хулқ одоб белгилари ўн хил бўлади.

1. *Хайрли ишларда одамлар билан зиддиятга бормаслик.*
2. *Ҳис-туйғу ва эҳтиросларга берилмаслик.*
3. *Ўзгаларнинг камчилигини қидирмаслик.*
4. *Бирорларнинг баҳтсизлигига ҳамдард бўлиб, уни тўғри тушуниш.*
5. *Агар айбдор ўз айбига иқрор бўлса, уни авф этиши.*
6. *Муҳтоҷсларга ёрдам берииш.*
7. *Кишилар тўғрисида ғамхўрлик қилиши.*
8. *Ўз нуқсонларини кўра билиши.*
9. *Хулқ-одобли бўлиши.*
10. *Хушмуомалалик.*

Энг яхши тарбия шулким, болани безори ва бадхулқ кишилар билан алоқа қилмаслигини кузатиб туриш керак. Бола ақлли, зеҳнили кишилар билан иш тутишлари лозим. Унинг олдида доимо доно, билимдон, фозил кишиларни мақташ зарур. Ёмон қилиқ ҳатти-харакатларни қоралаш даркор, токи болада уларга нисбатан нафрат уйғонсин.

«Анвар Сухайл» асаридан.

Юқорида айтиб ўтилган ахлоқ-одоб йұналишлари асосида тарбиячи-ўқитувчи, ўқувчилар билан ахлоқий сұхбатлар, одоб нормалари юзакидан савол-жавоблар, тарбиявий соатлар, тарбиявий тадбирлар ўтказиш маҳоратига эга бўлишлари, болаларни тўғриликка, сахийликка, одоблиликка, ёмон фазилатларини йўқотишга, ўзида бор нуқсонларни бартараф этишга ундашлари, уларни хайрли ишларга ундашлари жуда катта тарбиявий аҳамиятга эгадир.

Кичик ёшдаги ўқувчилар колективлрида талабчан ва қувноқ тарбиячи бўла оладилар. Болаларнинг фаол ижодкорлик билан тўла ҳаётни ташкил этиб, улар орасида ўзаро ҳайриҳоҳлик, ғамхўрлик вазиятини, завқли вазиятни вужудга келтира оладиган тарбиячилар катта обрў-эътибор қозонадилар.

Ўқитувчи балки бу жараёнда ўқувчи талабига таъсир кўрсатади. Бу эса уларнинг билим олишларини янада фаоллаштиради, натижада ўқувчи таълим жараёнининг фаол иштирокчисига айланади, бу эса уларнинг билим олишларини янада фаоллаштиради; натижада ўқувчи таълим жараёнининг фаол иштирокчисига айланади. Таълимдаги нутқлар аввало ўқитувчига боғлик, у мутахассис сифатида ўз фанини билиши, педагогик мулоқот устаси бўлиши психологияк-педагогик ва услубий малакаларни эгаллаган бўлиши, ҳар хил педагогик вазиятларни зудлик билан ўрганиш ва баҳолаш, педагогик таъсир кўрсатишнинг мақбул усул ва воситаларини танлаб олиш қобилиятига эга бўлиши зарур. Ўқитувчининг асосий вазифаси ўқувчиларни илмий билимлар, кўникма ва малакалар билан қуроллантиришдан иборат, ўқувчиларнинг билим фаолиятини шакллантириш уларнинг дунёқарashi, фикр ва эътиқодларини шакллантириш ва уларнинг қобилиятларини ўстиришдан иборатдир. Ўқитувчи аниқ мақсадни кўзлаб режа ва дастур асосида ўқувчиларда билим, кўникма ва малакаларни шакллантиради, ўқувчи эса уни фаол ўзлаштириб олиши зарур, билиш мураккаб қийин зиддиятли жараёндир. Бу жараён инсон психикасига тегишли сезги, идрок, тасаввур, тафаккур каби жараёнларнинг фаол иштирокида олинади, бу жараёнда ўқитувчи мухим роль ўйнайди. Таълим бериш жараёнида ижодий мантиқий тафаккур ҳам тарбияланади. Ўқувчиларни билимларни ўзлаштириш ўзларида билиш қобилиятларини фикрлаш операцияларини ва харакатларини ҳосил қила олиши, ижодий фаолиятида, меҳнат жараёнида вужудга келади. Ўқитувчи

ва ўқувчиларнинг фикрлаш жараёнини тўғри йўлга солиш учун амалиёт ҳар қандай билишнинг негизи ҳисобланади. Ўқитувчи ўқувчиларни эркин фикрлашга ўргатади бу эса амалий машғулот ўтказиш орқали, тафаккур жараёнида воқеликни таҳлил қилиш, таққослаш, билимларни ўзлари учун тушунарли соҳаларидағи сабаб хulosалар чиқаришни ўрганадилар. Ўқитувчи билим бериш билан чекланмайди. У ўқувчиларнинг фикрлаш фаолиятига ҳам раҳбарлик қиласи, уларнинг фаолиятидаги мустақилик, ижодкорлик, қобилиятиларини ўстиради ва ўрганилаётган нарсаларни онгли равишда ўзлаштириб олишларига эришади.

Материалларни идрок қилиш ва тушуниб олишлари билан бирга пухта эслаб қолишлари тўғрисида ҳам ғамхўрлик қолишлари зарур. Ўқитувчи ўқувчиларни билиш фаолиятларини ташкил қилиш мақсадида уч вазифани, яъни билим бериш орқали уч мақсадни ҳал қилишни унутмаслиги яъни бу мақсад ўқитувчи ва ўқувчилар фаолиятини бирлаштиради.

1. *Таълимий мақсад* – ўқув материалларининг мазмунини билиш, фанга тегишли илмий билимларни ўзлаштириш ва амалиётга тадбиқ этиш.

2. *Тарбиявий мақсад* – фан асосларини ўзлаштириш орқали унинг мазмунида ётган ғоялар, дунёқарашлар таъсирида ўзининг шахсий сифатларини, имон-эътиқодини шакллантириш. Таълим жараёни таъсирида ўқувчиларни ақлий камолотини, билиш қобилиятини, ўқишига, меҳнатга нисбатан муносабатини ривожлантиришдан иборат. Бу мақсадларни амалга ошириш натижасида ўқувчиларда ўқишига ва меҳнатга бўлган муносабатларни ривожлантиришдан иборат. Бу мақсадларни амалга ошириш натижасида ўқувчилрни мустақил ишлаш истъоди пайдо бўлади. Уларни ўйлашга ўргатади, таълим жараёнида тафаккур ҳукмронлик қилди. Ўқитувчи ўз касбига лаёқатли бўлиши лозим. Лаёқатлилик педагогик меҳнатнинг муваффақиятли бажарилишига қодир бўлишдир. Аввало ўқитувчи ўз ўқувчиларини билимли ва тарбияланганлик даражасини аниклай олиш ва ҳисобга олиш зарур. Ўқитувчи кенг кўламдаги дидактик билимга эга бўлиши, педагогик маҳоратга эга бўлиши лозим. Шундагина ўқитувчи кадрлар тайёрлаш миллий дастури талаблари даражасида таълим жараёнини ташкил қиласи ва бошқаради.

«Ўз мустақил фикрига эга бўлган, ўз кучига, ўз танлаган йўлининг тўғрилигига ишонган шахс келажакка ишонч билан қарайди, у жамиятдаги фикрлар хилма-хиллигидан чўчимайди, балки замонавий билим ва фалсафий қарашларга ҳаёт ҳақиқатига суюнган ҳолда ният таҳдид ва интилишларни фоши қилишига қодир» .

И.А.Каримов.

Мавзу. Ўқитувчи ва ўқувчи ўртасидаги муроқот.

Режа:

1. *Дарсда ва дарсдан ташқари вақтда ўқитувчининг муроқоти.*
2. *Ўқитувчининг ўқувчи билан бўлган муроқотида ишонтириши ва таъсир этиши усулларидан фойдаланиши.*
3. *Ўқитувчининг бошқариши усуллари.*
4. *Илмий-педагогик адабиётларда берилган муроқот турлари.*

Хулоса.

Фойдаланилган адабиётлар.

1. Н.И.Ильин. Муомала санъати. Пед.изланиш. И.П. Бажанова. Т. Ўқитувчи 1990 йил.
2. Ижодкор ўқитувчилар изидан. Т. 1989 й.
3. Аждодлар ўгити. Хикматлар, ҳикоялар. Тошкент. Чўлпон нашриёти. 1991 й.
4. Кайковус. +обуснома. Тошкент. Ўқитувчи нашгриёти. 1973 й.
5. Муомала тренинги. Тошкент 1994 й.

Ўқитувчи ҳар томонлама болаларга намуна бўлиши керак. У аввало хулқида ширин сўз хуллас ўз касбининг моҳир устаси бўлиши зарур. Ўқитувчи қанчалик болаларга ғамхўр ва илиқлик билан муносабатда бўлса, болаларда ҳам ўқитвчига нисбатан ҳурмат меҳрибонлик ғамхўрлик ҳислари пайдо бўлади. Ўқитувчи нафақат болаларга бўлган муносабати ва ўзини тутиши билан ўрнак бўлмоғи балки, у ўзининг ташқи қўриниши, маданияти билан намуна бўлиши керак. У ҳар доим озода, эстетик дид билан кийиниши лозим. Болалар эътиборини ортиқча нарсаларга жалб этмаслиги керакки, унинг юриш-туришидан, маданияти, дид билан нафис кийинишидан ўқитувчи эканлиги билиниб турсин.

Бу эса ўқувчининг ўқитувчисида муҳим роль ўйнайди. Ўқитувчи учун ҳаддан ташқари кўп бўяниш, тақинчоқлар тақиши ҳам ташқи кўринишдаги камчиликлардир. Ўқитувчи ўзига ўта талабчан бўлиши, ўз ҳатти-ҳаракатини назорат қила олиши керак.

Ўқувчиларга муомала қилиш педагогларнинг ўз тарбияланувчилари билан мулоқот олиб бориш маҳоратини тақоза этади. Биз учун эса сўзлашишни билиши лозим. Сўзлашишни мулоқот олиб боришни доимо ўрганиб бориш лозим. У дарсни самарали олиб боришни, сўзлашишни билиши, сухбат, маъруза, ҳикоя қилиш каби усуллардан фойдаланиши, умуман бутун таълимтарбия жараёнида ўқувчилар билан мулоқотни йўлга қўя олиши лозим.

Мулоқот юононча сўз сўзлашув, сухбатлашув, шахслараро сухбат ва фикр олишув, оғзаки нутқ шакли икки ёки ундан ортиқ шахсларнинг сўзлашувидир. Ўқитувчи ва ўқувчи ўртасидаги мулоқотнинг бўлиши учун, ўқитувчида етарли даражада қобилиятга эга бўлиши лозим ва ўз-ўзига қўйидаги саволларни бериши ва унга жавоб беришга ҳаракат қилиши керак.

Нимага ўргатиш, кимни ўргатиш, қандай ўргатиш?

Нимага ўргатиш:

- a) илм-фандаги янгиликларни англаш, янги фан терминларини тушуниш, ўқув предметини тўлиқ ўзлаштириши.
- б) малака, қўникма ва қобилиятни шакллантириши.
- в) ўқув предметлари ўртасидаги боғлиқликларни амалга ошириши.
- г) ўқув мазмунини тушунарли тизим асосида олиб бориши.

Кимни ўргатиш:

- а) ўқувчиларнинг баъзи психик хусусиятларини (эслаб қолиши, нутқи, фикрлаш) ҳамда уларни қай даражада, ўқимишили, тарбияли эканлигини аниқлаши.
- б) ўқувчиларни бир даражадан иккинчи даражага ўтишида қийинчилекларини олдиндан аниқлаши:
- в) ўқув-тарбия жараёнини ташкил этишида болаларнинг далиллари, фикрларини ҳисобга олиш:
- г) ўқувчилардаги турли психик ўзгаришлар ва ривожланишини ҳисобга олиб ўз педагогик меҳнатини ташкил этиши:
- д) иқтидорли ўқувчилар билан ҳам ишилаш якка ҳолдаги ишини ташкил этиши.

+андай ўргатиш:

- а) иши жараёнида ишилатиладиган куч ва кетадиган вақтни ҳисобга олган ҳолда ўқитиши ва тарбиялашнинг турли усуллари мажмуини ишилатиши.

Педагогик таъсир кўрсатишининг асосий усуллари, бу талаб, истиқбол, рағбатлантириш ва жазолаш, жамоатчиликда услуг бўлиб таълим-тарбия жараёнида педагогнинг тарбияланувчига шахсий муносабатнинг намоён бўлиши йўли билан ёки бу ҳатти-харакатларни рағбатлантириш ёки тўхатилишини таъминлайди.

Истиқбол таъсир кўрсатишининг жуда таъсирчан усули бўлиб, у болаларнинг ҳатти-харакатларини рағбатлантиришлари, улар олдига қўйилган мақсадлар, уларнинг шахсий интилишлари қизиқишлигига айланади.

Рағбатлантириш ва жазолаш-ўқувчиларнинг хулқ-авторига тузатиш киритиши яъни фойдали ҳатти-харакатларни қўшимча рағбатлантириши ва тарбияланувчиларнинг номаъкул ҳатти-харакатларини тўхтатишини таъминлайди. Талаб педагогик таъсир кўрсатишининг бошланғич усули бўлиб, тарбияланувчиларда ўзига нисбатан масъулият ва талабчанликни ривожлантиришда алоҳида вазифани бажаради. Ўзаро фикр алмашиш билан таъсир кўрсатиши воситаларини ишонтириш, таъсир қилиш, ўзаро фикр алмашиш билан таъсир қилиш.

Ишонтириш педагогик таъсир кўрсатиши усули сифатида дарсларда ўқув ахбороти ижодий сухбатлар, мунозаралар шаклида қўлланилади. Тарбиявий мунозаралар гурухий ва якка сухбатлар, мунозаралар сиёсий ахборотлар шаклида қўлланилади. Таъсир қилдириш киши психикасига назоратсиз кириб, унинг фаолиятида ҳатти-харакатлар, сабаблар, интилишлар билан амалга оширилади. Таъсир қилиш шундай бир психик таъсир кўрсатишки, киши уни онгининг етарли назоратсиз идрок этиш.

а) педагогик вазиятларни таққослаш ва умумлаштириши усулларини қўйши.

б) ўқувчиларни якка индивидуал ҳолда муносабатда бўлиши, уларнинг мустақил ишларини ташкил этиши.

Ўқитувчи ўқувчилар билан бўладиган мулоқотида қуйидаги малакаларни эгаллаган бўлиши лозим: ташқи қиёфани назорат қилиш, нутқни эгаллаш, педагогик муносабат маданиятини эгаллаш, ташкилотчилик маҳоратини, ўқув-тарбия жараёнини бошқариш услубларини эгаллаш.

- 1) *Авторитар услуг.*
- 2) *Демократик услуг.*
- 3) *Либерал услуг.*

1. Авторитар услуг.

Ўзи якка ҳолда гуруҳ фаолиятининг йўналишини белгилайди.

Ўзи кўрсатма буйруқ беради.

Жавобгарликни ўз бўйнига олади.

Сўзсиз бўйсимишни даво этади.

+аттиқ интизомни талаб этади.

Айтилган нарсанинг тўлиқ бажарилишини талаб этади.

Гап қайтарганни, гап ўргатганни ёқтиrmайди.

Айтган ташаккури ҳам буйруқдек чиқади.

Сўзлари қаттиқ ва қўпол. Бирон-бир масалани тушунтирмайдилар, лекин талаб этади. Мулоқотга киришишнинг асосий шакллари: буйруқ, кўрсатма бериш. қўлланма билан ишлаш. Ҳайфсан эълон қилиш.

Муомалада қўпол. Дағал. Дўқ-пўписали, мажбур этиш, қўрқитиш, чўчитиш орқали киришади.

Авторитар услубнинг ижобий томони фавқулодда вазиятлар ишлатилиши (ёнғинда, сув тошқинида) муносабатнинг бу услубда бажарилиши атрофдагилар учун қийин ва оғир аҳвол.

2. Демократик услуб.

Коллектив фикрига таяниб иш олиб бориш. Коллектив фикрини ташаббусини макуллайди, ривожлантиради, бошқалар фикрига хурмат билан қарайди. Бошқалар фикрини ўзиники қилиб олади. Мулоқотга киришишнинг асосий шакллари, илтимос, маслаҳат бериш, самимий муомала.

3. Либерал услуб.

Ташаббусиз жамоа ишга аралашмайди. Ҳамма масалаларга юзаки қараб чиқади. Ўзининг фикри йўқ. Жавобгарликдан ўзини четга олади. Иш натижаси билан қизиқмайди. Болаларга эътиборсиз беғам қарайди. Ўз ишига совуқкон бўлиб қарайди.

Илмий педагогик адабиётларда қуидаги муносабат турлари кўрсатилган.

*Ҳамкорликдаги муносабат.
Дўстона муносабат.
Оралиқдаги муносабат.
+ўрқув орқали муносабат.
Устин орқали муносабат
Носамимий муносабат.
Бекорчи муносабат.
Диолог ва монолог.*

Таянч тушунчалар:

Мулоқот, ўқитувчининг мулоқоти, мулоқотни таъсир этиш ва ишонтириш усуслари ва таъриф этиш усуслари.

Текшириши ва ўз-ўзини назорат қилиши учун саволлар.

1. Дарс ва дарсдан ташқарида ўқитувчининг мулоқотини сўзланг.
2. Ўқитувчининг бошқариш услубларини санаб беринг.
3. Муносабат турлари.

***Мавзу: Ўқитувчининг коммуникатив
қобилияти.***

Режа:

1. Ўқитувчи шахсининг фикр алмашув билан боғлиқ хусусиятлари.
2. Педагогик қобилияtlар структурасига кирадиган ёрдамчи хислат ва хусусиятлар.
3. Дилкашилик ва одамларга аралашмасликнинг шахсий хусусиятлари.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Тарбияй иш методикаси. Л.И. Рувинский таҳрири остида. Тошкент-1991 й.
2. Педагогик маҳорат. Умумий педагогика кафедраси. Тошкент. 2001 йил. П.ф.н. Г.Султонова.
3. Педагогик маҳорат ва пед.технология. Умумий педагогика кафедраси. Н.Назирова. проф. Тошкент. 2004 й.

Ўқитувчининг ўқувчилар билан муомаласи муваффақиятли бўлиши кўп жиҳатдан унда педагогик қобилияtnинг мавжудлигига боғлиқ. Психологияда педагогик қобилияtlар дегани инсоннинг муайян психологик хусусиятларини тушуниш қабул қилинган. Бу хусусиятлар унинг ўқитувчи вазифасида болаларни ўқитиш ва таълим тарбия беришда юксак натижаларни қўлга киритишнинг шарти ҳисобланади. Маълумки шахснинг қобилияtlарини ҳосил қилувчи хислатлар ва хусусиятлар (улардан энг муҳими кузатувчанликдир) етакчи роль ўйнайди, бошқалари ёрдамчи роль ўйнайди.

Ўқитувчига ўқувчининг психологиясини унинг психик ҳолатини ўхшаш тарзда идрок этиш муайян ҳолда умуман синф жамоасининг аҳволига тўғри баҳо бериш имконини беради. Ўқитувчи шахсининг ўзаро фикри фикр алмашув билан боғлиқ хусусиятлари таркибий қисмлари сифатида «эмпания» яъни ўқувчиларнинг ҳолатини тушунишга ва уларга ачинишга тайёргарликни ҳисоблаш мумкин. Бунинг зарур шарти болаларга бўлган муҳаббатdir. Ниҳоят ўқитувчи шахснинг ўзаро фикр алмашув билан боғлиқ хусусиятлари таркибий қисм деб ижтимоий ўзаро ҳаракатда бўлган юксак ривожланган эҳтиёжни ҳисоблаш мумкин. У билимларни бошқариб боришга, болалар билан муомалада жамоани ташкил этиш истагида намоён бўлади.

Ўқитувчида ижтимоий ўзаро ҳаракатда бўлган, унда мавжуд бўлган педагогик назокат майдонга чиқади. Энди педагогик қобилияtlар структурасига кирадиган ёрдамчи хислатлар ва хусусиятлардандан айримларини кўриб чиқамиз. Бу аввало ақл-идрокнинг муайян хислатлари, танқид кўзи билан қараш, собит қадамлик ва бошқа бир қатор хислатлардир. Ўқитувчининг нутқи

нотиқлик қобилиятынинг мавжудлиги сўз бойишига ва ҳаказолар муҳимдир.

Табиатида артистлик хусусиятига эга бўлиш (хаёл фантазия ишлата билиш) ҳам ўқувчилар билан муомалада муваффақиятга эришишда муайян роль ўйнайди.

Тажриба ва маҳсус тадқиқотлар бунинг батамом ҳақиқий нарса эканлигини кўрсатмоқда. Масалан, шарқ перцептив хусусиятларининг энг муҳим хусусиятлари бўлган кузатувчанлик ўқувчининг пеагогик тажриба ҳосил қилиш жараёнида ҳам, унинг маҳсус куч ғайрати натижасида ҳам ривожланади, такомиллашади. Ўқитувчи ўзининг ижтимоий психологик кузатувчанлигини яъни ўқувчиларда турли характер хусусиятлари, майлларини пайқаб олиш қобилиятларигина эмас, шу билан бирга уларнинг пайдо бўлиш вазиятига мувофиқ баҳо бериш маҳоратини ривожлантиришга қодирдир. Ўқитувчи ўз ўқувчиларини улар муҳитидаги ўзаро муносабатларни ўзининг улар билан ўзаро муносабатларини ҳозирги дақиқада қандай бўлмасин, ҳудди шундай идрок этиш маҳоратини доимо такомиллаштириб бориш зарур. Бу эса осонгина қўлга киритилмайди. Педагогнинг идрок этиши ҳар қандай кузатувчининг идрок этишга ўхшайди, чунки педагог ҳамиша ўқувчиларга нисбатан ташки вазиятда туради, маълум даражада улардан улар фаолиятидан (унинг ташкилотчиси бўлса ҳам) узоқлашмаган бўлади. Шу сабабли педагог ўзи қураётган нарсаларга ўзининг ижтимоий жараёнида ривожланишда идрок қилган норматив мулоҳазаларини онгли ва онгсиз равишда келиши мумкинки, педагог учун янги бўлган ҳодисалар унинг ўзида мавжуд бўлган нормалар ва тасаввурлар асосида анъанавий тарзда талқин этилиши мумкин. Бундан ташқари педагогнинг муайян масалага жавоб излашига интилиши, унда аҳамиятли бирор фактни ўтказиб юбормаслик учун қулай йўналиш ҳосил қиласди. Агар ўқитувчи болаларнинг ҳатти-харакатларини фақат тўғри идрок этиб, баҳо берса, уларни вужудга келтирган сабабларни чуқур кўра олсагина, шу билан бирга ўзида сабот, ўзини тута билиш, сабртоқат, сезирлик каби феъл атвор хусусиятларини ривожлантира олсагина юқоридаги вазифаларга эришиш мумкин бўлади. Ўқитувчи ўз ўқувчиларини: уларнинг феъл-атворлари, тенгдошлари ва катталар билан муносабатларини турли баҳоларга ва муаммоларга ва ҳаказоларга муносабатларни доимо ўрганиб ва билиб боришга интилиш муҳимдир.

Ўқитувчи болаларни қанчалик билиб олса, унда болалар билан муносабатда хушмуомала бўлиш имкониятлари шу қадар кўпроқ бўлади. Лекин ўқитувчи ўз ўқувчилари билан яқинроқ бўлишга ҳаракат қиласди экан. Баъзан тегишли дақиқаларда ўзи эшитмаслиги лозим бўлган нарсаларни эшитмасдан ўтиб кетиши лозим. Бунга сабаб эшитиш одобсизлик бўлиш мумкинли ёки вазият ноаниқ бўлиб турганда эшитиш дарҳол аниқлик киритиш

лозимлигини ёки зарурлигини тақозо қилишдир. Ўқувчилар билан ўз муомаласини бақириқ ва майда-чуйда нарсаларга аралашишга айлантириб юбормаслик кундалик ишларга ниманидир сезмай қолишни ўрганиш муҳимдир. Ниҳоят, баъзан бирон нарсани тушунмай қолиш ҳам фойдали бўлади. Буларнинг ҳаммаси ўқитувчининг ўқувчилар билан бўладиган кичик тушунмовчиликларига ёрдам беради, унга ўқувчилар билан бўладиган келишмовчиликларга тегишли даражада одоб билан аралашувга ёрдам беради.

В.А.Сухомлинский таъкидлаб ўтганидек «педагог болаларни айниқса катта ёшдаги ўқувчилар ўртасидаги зиддиятларга жуда эҳтиёткорлик билан аралашуви лозим. У шунингдек зиддиятларнинг» шундай соҳаси борки, унда педагог аралашуви ниҳоятда чекланган бўлиш, ҳамма келишмовчиликлар ва зиддиятлар ҳам жамоада муҳокама қилиш обьекти бўлмаслиги мумкин ва лозим деб ҳисоблаган эди».

Мавзу: Ўқитувчи фаолиятида педагогик қобилият.

Режа:

1. +обилиятнинг *психологик-педагогик характеристикиси.*
2. *Педагогик қобилиятнинг асосий турлари.*
3. *Эмнатия ва перцептив қобилияtlар.*
4. *Дидактик ташкилотчилик, конструктив, коммуникатив, билиш, англаш қобилияtlари.*

Педагогик қобилиялар биринчи бўлиб XIX аср ўрталарида пайдо бўлди. Педагогика назариясида ўқитувчилар тайёрлаш ва педагогик перцептив қобилиятга А.Дистерверг диккат-эътибор берди. Шундай қилиб Дистерверг педагогик қобилиятнинг кучига, педагогик тактга ва қатъий эркинликка аҳамият берди. Ўқувчининг билим орттиришлик қобилият тушунчасини берди. У ўқитувчининг билим орттиришлик қобилият тушунчасини илгари сурди. Сўнgra XIX асрнинг иккинчи ярмида И.Г.Редкин «аҳлоқий қобилият» тушунчасини илгари сурди. Дистерберг Редкин фикрларини К.Д.Ушинский давом эттиреди. У «Одамни тарбиялашнинг энг асосий йўли ишонтиришдир», одамни эътиқодига эса фақат ишонтириш билан таъсир қилиш мумкин» дейди.

Толстой «тарбия муваффакиятли бўлиши учун тарбияланувчи кишилар сира тўхтамай ўзларини тарбиялай билишлари керак» деган эди. А.С.Макаренко айтишича, тосадифий равишда ўқитувчи бўлиб қолган, лекин у бу ишга қизиқиб кетиб бадиий адабиётни кўп ўқиган Горькийни ўзининг устози деб унинг асарларини ўқишига киришган. Макаренко ўз тажрибасига асосланиб ҳар бир киши кўп меҳнат қиласа, у ўзига нисбатан талабчан бўлса у яхши педагог бўлиши мумкин дейди.

+обилият ҳамма инсонларда мавжуд бўлиб бир текисда бўлмай, бири юқори, бири ўртача бири қуи даражадан иборатdir. Фақат ақли заиф инсонларда қобилиятни учрата олмаймиз. Мактаб ўқитувчисининг фаолияти инсон шаклини тиклантиришга қаратилган. Муваффакиятли ишлаш учун ҳар бир ўқитувчи педагогик маҳоратга эга бўлиши зарур. Педагогик маҳорат эгаси оз меҳнат қилиб, катта натижага эришади. +обилият фаолият жараёнида пайдо бўлади ва ривожланади. +обилиятни ривожлантириш учун эса, лаёқат, зеҳн, истеъдод яъни инсон нерв тизимида анатомо-физиологик хусусият бўлиши ҳам зарур. Ўқитувчининг баъзи психик процеслари унда шахсга хос сифатларнинг шундай комплексини ташкил қиласиди буни педагогик қобилият дейиш мумкин. Бу қобилиятларни айrim психик хусусиятлардан иборат қилиб қўйиш мумкин эмас. Таълим-тарбия ишини муваффакиятли амалга ошириш педагог шахсига хос бўлган бир қанча сифатлар, шу жумладан унинг иродаси, ҳиссиётлари, характерга хос бўлган бир қанча хусусиятларни ҳам таъминлаб берди. К.Д.Ушинский «Фақат шахсгина, шахснинг ривожланишига ва таркиб топишига таъсир қилиши мумкин, фақат характер таъсири билан характерни вужудга келтиришсин» деб ёзади. +обилият шахснинг муайян фаолият юзасидан лаёқати ва унинг ишини муваффакиятли бажаришдаги субъектив шартшароитини ифодаловчи индивидуал психологик хусусиятдир.

Фалсафа тарихида қобилият узок давргача «ўзгармас ирсият» наслдан-наслга ўтувчи алоҳида куч сифатида талқин

етилган. Бундай қарашлар дастлаб инглиз философи Жон Локс ва француз материалистлари томонидан танқид қилингандар. +обилиятни ривожтириш мүмкін бўлган анатомик-физиологик хусусиятлар туғма бўлади. Эмнатия-бошқа одамларнинг психик ҳолатларини тушуниш ва уларга ҳамдардлик қилиш қобилиятидир (биргаликда дардлашмоқ). Перцептив идрок жараёнининг асосий тузилиши бирнчи бўлиб, бу идрок обьектларини билиб олиш ва уни хотира образлари билан солиштиришдан иборат. Идрок этиш яъни боғчадаги боланинг олдига кубикларни қўйилган расмларни билан қўйиб чиқади. Одамларни солиштириш образи. Дидактик қобилият ўқувчилар билан мулоқот қилишда, педагогиканинг таълим қонуниятларини ҳамда методларини ўрганган ҳолда келишнинг таълим дарс олиш қобилияtlариidir ва ибратли дарс бериш конструктив ўқитувчининг ўз ишини режалаштирира олишдир.

Коммуникатив қобилият бошқа одамлар билан бўладиган мулоқотни яхшилайдиган ва биргаликдаги фаолиятга психологик қовушувчанликни таъминлайдиган қобилиятдлир. Ўқувчи билан ўзаро мулоқотда бўлиш, мисол: Фалон домла биз билан самимий муносабатда бўлади. Билиш қобилияти билимни эгаллаш ва уни ўзлаштиришни таъминлайди. Англаш (тушуниш) қобилияти айrim харакатларни одам қиласи, англамаган харакат, одам онги харакат қиласи. Кўп сонли ўқитувчи, тарбиячи, мактаб директори, илмий мудир ва интернат ходимларидан қобилият ҳақида: «шахснинг қайси сифатларини сиз педагогик қобилият деб ҳисоблайсиз»-деб берилган саволга 82 та ёзма жавоб олинган сифатларни қўйидагича келтирамиз.

1. *Ўз ишига муҳаббат, болалар билан ишилашига қизиқиши.*
2. *юқори маданиятли катта аудиторияни ишилатма олиши:*
3. *ўтилган дарсга қобилият, уни яхии билиши, қизиқиши:*
4. *мехнатга қобилиятылилик, меҳнатсеварлик:*
5. *болалар жамоасиги киришиб кетиши қобилияти:*
6. *болаларга муҳаббат.*
7. *педагогик такт (гўзалликка) эга бўлиши.*
8. *мехнатга ижодий ёндошиши.*
9. *харакатчан (энергия)*
10. *ташкилотчилик қобилияти.*

11. жавобгарликни ҳис қилиши.
12. тарбия билимларининг бутунлиги.

Мавзу: Ўқувчилар фаолиятида мулокот маданияти ва психологияси. Мулокотни ташкил этишида умуминсоний қобилиятларнинг устиворлиги.

Режа:

1. Педагогик мулокот ва унинг ўзига хос хусусиятлари.
2. Педагогик мулокотни ташкил этиши босқичлари ва усуллари.
3. Педагогик мулокот жараённи бошқарии.
4. Мулокат жараёнида ташаббусни бошқарии.
5. Х у л о с а .

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Т.+урбонов «Одобрение» Указом 1995- йил 43-59 бетлар.
2. «Одобрение о введении в действие Закона о науке и технической документации» Ташкент. Фан нашриёти 1994 йил 108-127 бетлар.
3. Абдулла Авлоний. «Туркский Гулистон ёхуд ахлоқ» Ташкент Ўзбекистон нашриёти 1992 й.
4. Донишмандлар тарбия хусусида. Ташкент 1982
5. Р.Махмудов. Девонимниулусга марғубот. 1992 й. 15-17 бет.

Муомала ахборот жараёнидир. Педагогик бевосита шахсларга муомалада ўз тарбиялантирувчилари умуман жамоа ҳакида ундаги ички жараёнлар ҳакида ғоят хилма-хил ахборотга

эга бўлади. Педагог ҳам ўз навбатида муомала жараёнида ўз тарбияланувчиларга мақсадга қартилган ахборотни маълум қиласди. Педагог муомала воситаси орқали қандай ахборот олишни қараб чиқар эканмиз, ўқувчиларнинг шахси ҳақидаги ахборотнинг муҳим эканлигини алоҳида таъкидлаб ўтиш керак. Муомала шахсни ғоят хилма-хил шароит ва кўринишларда ўрганишга имкон беради. Педагог ўқувчилар билан моамала қиласди экан, жуда майда қисмларни ҳам англаб олишга қодир бўлади. Булар сиртдан қараганда унчалик аҳамиятли бўлмасада, шахсда содир бўлаётган уни тушуниш учун жуда муҳим бўлган зарур ички жараёндир. Кўринишларнинг аломатлари бўлишлари ҳам мумкин. Бунда педагог шахси катта роль ўйнайди. Ҳар хил ҳодисаларнинг турли кишилар томонидан талқини унинг шахснинг ўтмишдаги тажрибасига боғлиқлиги билан изоҳланади, бу тажрибанинг уч жиҳати бор: умуман, ҳаётий тажриба, педагогик ораология тажрибаси ва муайян жамоа билан, ўқувчилар жамоаси билан, ўқувчилар билан муомалада бўлиш тажрибаси, ниҳоят педагогнинг ўқувчилар билан кундалик муомаласи шунга олиб келадики у ўқувчининг ҳатти-ҳаракатидаги чуқур маъно ва ҳақиқий сабабни турли вазиятларда пайқаб олади, бунинг учун намуна сифатида қаралиб бирлаштирувчи ўрнини тўлдирувчи вазифасини ҳам бажаради. Муомала ўзаро муносабатлар доирасида содир бўлади. Бошқариш воситаси бўлган муомала ўқувчиларнинг фаолиятига ҳамроҳлик қиласди. Ниҳоят, бошқариш воситаси бўлган муомала фаолиятидан кейин боради. Муомала аҳлоқ саналади. Ҳар бир кишининг қандай дунёқарашига эгалиги, билимлилиги унинг муомаласида маълум бўлади. Муомала-инсонлар ўртасидаги ўзаро алоқа воситаларидир. Муомала асосий восита тил ҳисобланади. Шунинг учун ҳам тил алоқа қуроли ҳисобланади. Инсонинг тили ширин, муомаласи маданиятли бўлса, қисқа вақт ичиде халқ орасида обрў-эътибор топади. Сўзга чечанлик, ҳеч қачон кишига обрў келтирмайди. Шунинг учун ҳам ўтмишда яшаб ўтган мутафаккирларимиз тилга, сўзга хурмат билан ёндашишдларини уқтириб ўтганлар. Улуғ бобомиз А.Навоий муомала маданияти, хушмуомалалиқ, тилнинг аҳамияти тўғрисида, ширинсузлик ҳақида нурхикмат фикрлар баён қилганки бугунги кунимиз учун ҳам ўз аҳамиятини йўқотмаган эмас. «Тил ширинлиги кўнгилга ёқимлидир, мулойимлиги эса фойдали. Ширин сўз соғ кўнгиллар учун асал каби тотлидир», -дейди. А.Навоий. Педагог болаларга билим бериш учун бир қаторда улар нутқининг ривожланишига ҳам алоҳида аҳамият беради ва бунда у турли педагогик усуллардан фойдаланади. Болалар нутқини ўстиришда педагог сўзи муҳим аҳамиятга эга: бир томондан унинг нутқи болани ўқитиш ва тафаккурини ривожлантиришнинг муҳим омили ҳисобланади. Бундай шундай холоса келиб чиқадики, педагогнинг нутқи образли, чиройли, жарангдор, намунали бўлмоғи, бола диққатини ўзига

тортмоғи лозим. Зотан нутқ педагогнинг ўз мутахассислиги қай даражада лойик эканлигини ифодалайдиган ўлчов, күрсаткич ҳисобланади.

Шунинг учун ҳам нутқ устида ишлаш нутқ маданиятини такомиллаштириб бориш ҳар бир педагогнинг энг асосий ижтимоий бурчи ва масъулияти ҳисобланади. Таълим-тарбия ичида нутқнинг таъсир кучи ниҳоятда каттадир. Ўқитувчининг нутқи ўқувчининг ўзларини тута билишларига, хулқ-автори ва фикр юритишларига ҳам таъсир этувчи кучли воситадир. Ўқитувчининг нутқида унинг ҳиссий интилишлари, ирода ва эътиқоди акс этади. У нутқ ёрдами билан ўқувчиларда хурсандчилик, рухланиш, муҳаббат, садоқат, ғазабланиш, нафратланиш ҳисларини туғдиради. Халқ билан бирга туриш, бирга яшаш муошарт дейилади. Одамларнинг бир-бирлари билан бўлган муносабатларнинг гўзаллиги мулоҳимлиги «Муошарат одоби» дейилади. Инсоннинг энг улуғ, лекин мураккаб ва машақкатли фаолиятларидан бири одамлар яъни жамиятда ўз-ўзини топиб яшашидир. Бу фаолиятнинг муракқаблиги шундаки кўпчиликка қўшилиш улар билан алоҳида аҳил бўлиб яшаш учун инсонга шунга яраша муомала ва муносабат бўлиши керак. Муомаласи ширин кишилар дилдан ёқтиради ва ҳурмат эътибор улашади. Инсонлар орасида муносиб ўрин топиш, инок, иттифоқ яшаш шартларидан бири одамнинг камтарлигидир. Камтарин инсон ҳеч қачон ўзининг ютуғи билан бой-бадавлатлиги билан илм-хунар билан мақтанмайди, ҳамма вақт камгап, содда бўлади. Аммо инсондаги камтарлик самимий бўлмоғи зарур. Сўз инсон қалбини илитади. Сўз инсон қалбини жароҳатлайди. «Тиф яраси кетар, сўз яраси кетмас» деган халқ мақоли бекорга айтилган эмас. Чунки сўзниң қудрати бениҳоя катта. Инсон ўз сўзига, тилига ниҳоятда эҳтиёткор бўлмоғи лозим. Айрим ёшларимизда сўзга, тилга эътибор анча суст. Эг аввало ёшларга муомала маданиятини катталар (орасида) олдида маҳмадоналик қилмасликни, катталар гапини бўлмасликни ёши улуғларга гап қайтармасликни ўргатишимиш зарур. Муомала маданияти ҳамма жойда керак. Иш жойда. Транспортда, уйда... шунинг учун ҳам биз ким билан қандай моумала қилишни билишимиз керак.

Инсоннинг қанчалик билимли ақл-заковатли эканлиги муоамала орқали намоён бўлади. Одамлар бутун ички дунёсини, мақсадини, муомала муносабатларини бир-бирига сўз ёрдамида етказади, амалга оширади. Шу туфайли сўзлашув муносабатли ниҳоятда гўзал ва мулоҳим бўлишни тақоза этади. Сўзга бой ширинахан кишиларнинг муомаласи ёқимли, иши ҳам юришган бўлади. Бундайларни одамлар ёқтиради, ҳурмат қиласи. Сўзлашув ҳам ўзига хос санъатдир. Бу санъатни мукаммал ўрганиш ҳар бир инсонга зарур. Шу билан бирга она тилини мукаммал ўрганмоқ ҳар бир инсоннинг муқаддас бурчидир. Тилни билгач: уни ишлата билиш санъатини эгалламоқ инсон учун зарурдир. Ширин сўзлик

ва гўзал ҳеч қачон ҳеч қаерда сотилмайди. Бунга эришмоқликнинг биргина йўли бор, бу ҳам бўлса тинимсиз ширин сўзлашни машқ қилмоқдир. Бу эса асосан кўп китоб ўқиш йўли билан амалга оширилади. Муомала инсоннинг кимлигини кўрсатувчи юзадир.

Мавзу: Педагогик маҳорат ҳақида тушунча, унинг ўқитувчи фаолиятида тутган ўрни ва аҳамияти.

Режа:

1. *Педагогик маҳорат фанининг мақсад ва вазифалари.*
2. *Педагогик маҳорат фанининг таркибий қисмлари ва уларнинг моҳияти.*
3. *Ўқитувчи фаолиятининг асосий йўналишилари.*
4. *Бўлајсак ўқитувчиларни тайёрлашга қўйиладиган талаблар.*

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Г.Султонова «Педагогик маҳорат» Низомий номли Тошкент .2001 йил. Умумий пед.кафедраси.
2. Ражабов С.Р. Педагогика фанининг аллаомалари. Тош.Ўқитувчи нашр.1991 й.
3. Мария Савелевна, С.Х. Темурова.. В.Г. Шарова. Тош.Ўқит.нашр. Ўқитувчиликка ихтисослигига кириш курсига петодик кўрсатмалар.

Ўқув-тарбия ишлари жараёнида энг юксак натижаларга эришиб, фаолиятнинг юксак даражада баҳолашни ва ҳамма томондан тан олишни истамайдиган ўқитувчи топилмаса керак. Бунга эришишни ана шу хил орзунинг ушалишини педагогик маҳорат деймиз. Хуш, педагогик маҳорат нима? Унинг моҳияти нимадан иборат? Унга қандай эришса бўлади? Ҳозирги замон педагогика ва психология соҳасидаги мактабларда «педагогик маҳорат» тушунчаликни изоҳларга дуч келамиз. Бу тушунчанинг моҳиятини бир мунча тўлароқ аникроқ таърифини «Педагогик энциклопедияда»да берилган дейиш мумкин. Бизнингча, бошқаларга нисбатан бу таъриф педагогик маҳорат мазмунини ва моҳиятини бир мунча тўғри ёритади. Тарбия ва ўқитиши юқори даражага эришиш ва уни доимо такомиллаштириб бориш имкониятини таъминловчи санъат бўлиб, болага меҳр қўйган ва ўз касбини севган ҳар бир ўқитувчининг қиласиган иши. Ўз ишининг моҳир устаси бўлган педагог юксак даражада маданиятли, ўз фанини чўкур биладиган фаннинг ёки санъатнинг тегишли соҳаларини яхши таҳлил эта оладиган, тарбиялаш ва ўқитиши

услубиётини мукаммал эгаллаган мутахассисдир. Бу таърифни яхши тушуниб уни доимо маъно моҳиятини таҳлил этадиган бўлсақ, ушбу таърифда педагогик маҳорат тушунчаси мазмунига кирадиган қуидаги масалаларни ажратиш мумкин бўлади.

1. Умумий маданиятнинг юқори даражаси ва балимдонлик ва ақл-заковатнинг юксак кўрсаткичи.
2. Ўзининг ўқитаётган фанига кенг ва чуқур билим соҳиби.
3. Педагогика, умумий ёш ва педагогик психология каби фанлар соҳасидаги билимлар билан кўролмаганлик, уларда ўқитиши ва тарбиялаш ишлари тажрибасида эркин ва усталик билан фойдалана билиши.
4. Ўқув-тарбия ишлар методикасини мукаммал эгаллаганлик.

Педагогнинг маҳоратнинг мазмунига қуидаг ўзаро боғлиқ бўлган асосий қисмларни ажратиш мумкин.

1. Педагогик инсонпарварлик йўналиши.
2. Ихтисос мутахассисликка доир билимлар.
3. Педагогик қобилият.
4. Педагогик техника. (кўникма, иқтидор).

Ўқитувчилик дунёдаги энг муҳим қадимги касблардан биридир. Унинг ижтимоий аҳамияти ҳеч қачон камаймайди, ўқитувчилик касби бир қатор муҳим талабларга жавоб бериши керак.

Хозирги даврда, биз мустақил Ўзбекистонда кураётган демократик ҳуқуқий давлатда фаолият кўрсатаётган ўқитувчи қандай бўлиши керак: Хозирги замон ўқитувчининг шахси учун энг муҳим асос бу инсонпарварлик йўналишидир. Ўқитувчи жуда юксак даражада умумий маданиятга эга одам. У жуда кўп нарсани билиши керак. Хозирги замонда ўзи ўқитаётган фан соҳасидаги ютуқлардан янгиликлардан хабардор бўлиш, ўз ўқувчиларини ҳар куни ўқишига ўргатиб бориши учун ўзи мунтазам ўқиб-ўрганиб, ўз билимини тўлдириб, чуқурлаштириб бориши керак.

Демак, ўқитувчи педагогик маҳоратнинг асоси ўз устида ишлаб бориши, мустақил ўқишидир.

Фан ва маданият ривожланиши таълим-тарбия ишларининг қай йўсинда олиб борилишидан келиб чикади. Бу фалсафий ақида давлат аҳамиятига эга бўлган ижтимоий қонуният ҳисобланади. Ўзбекистон мустақилликка эришгандан кейин таълим-тарбия соҳасида, миллий аҳлоқ-одобни қайта тиклаш борасида, миллий урф-одатлар, турли туман анъаналарни жойига қўйиш, миллий қадриятларни янада ривожлантириш хусусида кескин ва буюк бурилишлар бўлгани барчага аёндир. Давлатнинг буюк келажаги, албатта ёшларнинг чуқур билимли ва покиза аҳлоқ-одоб қалб эканлигини ёддан чиқармаслик лозим. Бу катта муаммода маҳорат, билим, педагогларнинг ўрни муҳим ва педагогик маҳорат фанининг

роли улкан. «Педагогик маҳорат» фанининг предмети-педагогнинг маҳорати «Педагогик маҳорат» мақсади маҳоратли педагогни тарбиялаш.

Педагогик маҳорат фанининг вазифалари: тарбиянинг моҳиятини ва шахсини ҳар томонлама тараққий эттиришда тарбиянинг ролини очиб беради, тарбиянинг мақсади, мазмuni, усуллари, уни ташкил этишдаги шакллари ўртасида боғланишларни кўрсатади. Шунингдек педагогик маҳорат фани ўз тараққиёти давомида таълим-тарбия соҳасидаги тажрибаларни умумлаштиради, тарбиянинг келгусидаги ривожланиш истиқболлари йўлларини ёритиб беради, тарбиявий ишларнинг шаклларини кўрсатади. Ўқитувчининг педагогик маҳорати шундай бир малакалар йигиндисидирки, у педагогга тарбияланувчилар кўриб ва эшишиб турган нарсалар орқали ўз фикрларини етказиш имконини беради.

Мавзу. Педагогик фикр ва мактаб амалиётида ўқитувчи маҳорати тушунчалар.

Режа:

1. Энг қадимги даврлардан эрамизнинг VII асрacha бўлган даврларда ўқитувчи педагог фаолияти борасидаги қарашлар.

2. *Шарқ мутафаккирлари Ал Хоразмий, Абу Райҳон Беруний, Алишер Навоий, Абдулла Авлоний, Юсуф Ҳос Ҳожиб, Кайковус ва бошқаларнинг ижодий меросларида мударрисларни танлаши , уларга қўйиладиган талаблар, уларнинг маҳорати, мулоқоти ва муомала маданияти муносабатга киришиш маҳорати, уларни эгаллашга қўйиладиган талаблар ҳақида илгор фикрлар.*
3. *Педагогик маҳоратнинг таълим-тарбия ривожидаги алоҳида ўрни борасидаги қараашлари.*
4. *Ҳозирги замон педагогикасидаги илмий педагогик технологиянинг моҳияти ва тизими ҳақида.*

Фойдаланилган дабиётлар:

1. Алишер Навоий «Маҳбуб ул қулуб » асарлари тўплами 15-том. 1966 й.
2. Амир Темур ўгитлари. Б. Аҳмедов. А.Амонов. Наврӯз. 1999 й.
3. Раҳимов С. Турақулов Э. Абу Райҳон Беруний. Руҳият ва таълим-тарбия тўғрисида. Т.1922 йил.

Ўқитувчи касбининг нозиклиги, масъулиятлилиги ва мураккаблигига ҳамда шарафли эканлигига мулоҳазалар муаллимнинг маҳорати, уларга қўйиладиган талаблар, фазилатларга оид қараашлар муносабатга киришиш маҳорати муомала маданияти шарқ мутафаккирларининг асарларида ўз ифодасини топган. Шарқ маънавий-маданиятининг хилма-хил жиҳатлари айниқса Уйғониш даврида жуда равожланган бўлиб, бу даврда яшаб ижод этган Абу Наср Фаробий, Ал Хоразмий, Абу Райҳон Беруний, Алишер Навоий, Абдулла Авлоний, Юсуф Ҳос Ҳожиб, Кайковус, Абдураҳмон Жомий, Жалолиддин Девоний ва бошқа кўплаб мутафаккирларнинг ижоди педагогик тафаккур тараққиётида ёш мураббийларнинг маънавий-аҳлоқий камолотида мухим манба бўлиб хизмат қиласи. Шарқнинг буюк алломаси қомусий олим Фаробий (873-950) муаллимнинг ижтимоий ҳаётда тутган ўрни ва унинг ўзига хос хусусиятлари тўғрисида ибратли ғояларни илгари сурди. Ўқитувчи-дейди Фаробий-акл-фаросатга, чиройли нутққа эга бўлиш ва ўқувчиларга айтмоқчи бўлган фикрларни тўла ва аниқ ифодалай олиш – билмоғи зарур. Шу билан бирга ўзининг орномусини қадрлаш, адолатли бўлиш лозим. У ўз асарида шундай дейди. «Ўқитувчи мунозараларни олиб бориши, рад этиб бўлмайдиган даражада исбот қилинишини билиш, ўз фикрини тўғрилигига ишониш. Нутқи эса мутлақо тоза, жумлалари мантиқли ифодаланиши лозим. Етук мутафаккир Абдураҳмон Жомий ўз асарида бола дунёқарашини камол топишида мактаб муаллимининг ролига катта баҳо беради. Унинг фикрича, муаллим ақлли-

адолатли, ўзини барча юксак фазилатларини мужассамлаштирган бўлиш керак. Ўзини номуносиб тутган одам ҳеч вақт болаларга билим бера олмайди» деган фикрни билдири. Устод, муаллимсиз қолганда замон нодонликдан қаро булурди жаҳон-деб хитоб қиласи у «Искандар Хиродномаси» асарида.

А.Навоий ўқитувчилик қобилияти ва унинг обрўси, одоби юзасидан алфозли мулоҳазалар юритади. Аллома ижодий ёндашувсиз ҳеч бир фаолиятни тасаввур қила олмайди. Ана шу боисдан унинг асарларида одоб-аҳлоқ, зийраклик, ировдавий куч, поклик, самимийлик хислатлари асосий ўрин эгаллади. Ўқитувчини ҳар жиҳатдан ибрат ва намуна бўлишлари таълим ва тарбия гарови эканлигига ишора қилган. Ўқитувчининг касб маҳоратини тарбиялашнинг маҳорати тўғрисидаги мулоҳазалар «+обуснома», «Хотамнома», «+утадғу билиг» каби буюк асарларида одоб, аҳлоқ, зийраклик, иродвий куч, поклик, самимийлик ҳам баён этиб берилган. Чунки бу асарларнинг барчаси одобноманинг худди ўзгинаси бўлганлиги сабабли, тарбиячи мураббийнинг ўзига хос хислатларини шаклланиш босқичлари ифодалаб берилган. XVIII-XIX асрда давом этган Турскистонда жадидлар ҳаракатининг асосийларидан бири, маърифатпарвар ўқитувчи моҳир тадқиқотчи Абдулла Авлоний таълим тизими ўқитишни таокмиллаштириб, ўқитувчилар малакасини ошириш, бўлғуси ўқитувчини тайёрлаш муаллимларга мутлақо янгича ёndoшган олимдир. Унинг фикрича ижодий изланиш ўқиши ва ўқитишнинг янги шакли услугуб ҳамда воситаларини қидириш ўқитувчининг энг муҳим сифатларидан биридир деб таъкидлайди. Шундай қилиб Ўрта Осиё мутафаккирлари ва ўзбек маърифатпарварлари ўқитувчи кучли хотирага ва ирода ватафакурга ақл-заковатга, чиройли нутққа эга бўлиш, кўзланган мақсадни амалга ошириш йўлида жонбозлик, қатъийлик кўрсатиш, ўқувчиларнинг руҳий дунёсида тўғри йўл топа олиш, уларга таъсир ўтказиш имконияти виждонлилик, самимийлик, одобли, назокатли, ишчан, масъул шахс сифатида фаолият кўрсатиш зарур эканлигини ўз асарларида таъкидлаб ўтадилар.

Ўқитувчи ва унинг профессионал сифатлари тўғрисидаги муаммолар чет эллик олимлар Ж.Амон Коменский, Джон Локк , ИП Петолаци, А. Дистерверг кабиларнинг асарларида ўз ифодасини топган. Я.А.Коменский ўқитувчининг энг муҳим хусусиятлари қаторига болани севиш юксак аҳлоқий билимдонлиги, иқтидори, қобилияти кабиларни киритиб, уларнинг меҳнатини атрофлича тавсифлаб берди. Ушбу масалага сал бошқачароқ ёndoшган И.Г.Пестолаци ўқитувчининг профессионал сифатларига баҳо беришдан четлаб-унинг халқ таълими тармоғини такомиллаштиришдан фан асосларини эгаллашдаги аҳамияти ва вазифаларида тўхталиб ўтади. А.Дистерверг ўқитувчининг таълимдаги ролига юқори баҳо бериб, у ўз фаолиятини билиш,

севиш, ўқувчиларни ёқтириши деб уқтиради. Ўқитувчи болаларнинг индивидуал хусусиятлари, қобилияти, фаолияти, услуги тўғрисида муайян билимга эга бўлиши кераклигини ҳам таъкидлаб ўтди. Мутафаккир Джон Локк ўқитувчи психологиясини энг муҳим жиҳатлари орасига мұтадиллик, ғайрат-шижоатлилик, эҳтиёткорлик каби хислатларни киритиб, уларни таълимдаги роли юзасидан мулоҳаза юритади. /арб мутафаккирлари ғояларининг ворислари сифатида А.И.Герцен, Л.Н.Толстой, Н.Г. Чернишевский, К.Д.Ушинский каби рус мутафаккирлари мазкур муаммоларга ўз муносабатларини билдирган. К.Д.Ушинский таълим-тарбия жараёнида ўқитувчининг роли ва шахсига юқори баҳо бериб, ҳеч бир устав ёки программа ҳамда сунъий организм пухта ишлаб чиқилмаганига қарамай инсон шахсининг ўрнини боса олмайди деб ҳисоблайди. Инсоннинг характеристики ва ҳис-туйғулари унинг ўқувчилар билан мулоқотга кириш усули, ўқитувчи қалби болаларга яқинлиги каби аҳлоқий хислатлари шахсига энг муҳим фазилатлар бўлиб ҳисоблаб, муаллимнинг тарбиявий қучини белгилайди ва ижтимоий қимматига эга бўлган, баркамол бола шахсини таркиб топтиради. Ушинский таъкидлашича педагогик фаолиятнинг муҳим таркибий қисми педагогик психологик одоб (такт) ҳисобланади. Унинг фикрича педагогик одоб (такт) ҳаётимизнинг барча жабҳаларида ғоятда кенг қўлланилади. Шунинг учун усиз одамлар орасида ҳеч қандай мулоқот ва нутқ қобилиятининг ўзи ҳам бўлмаган бўлар эди дейди

3. Педагогик маҳоратнинг таълим-тарбия ривожидаги алоҳида ўрни борасидаги қарашлари таълим-тарбия методикасини эгаллаши ўз ишига ижодий ёндошиш пед-техника (мантиқ, нутқ) таълимнинг ифодали ва педагогик тактга эга бўлади. Ўз билим ва педагогик маҳоратини доимий равишда ошиб бориши, ҳар бир ўқитувчи ана шу талбларга тўла жавоб бера олиши зарур ва шарт.

Муваффақиятли ишлаш учун ҳар бир ўқитувчи педагогик маҳоратга эга бўлиши зарур. Педагогик маҳорат эгаси оз меҳнат қилиб катта натижаларга эришадилар. Ижодкордлик уни ҳамиша ҳамроҳи бўлади. Педагогик ишга қобилияти, истеъододли кишиларнигина педагогик маҳоратга эга бўлиш мумкин. Педагогик фаолият ўз меҳнатига кўра ижодий характеристерга эга. Педагог ўқитувчи шахсни шакллантиради, кутилмаган вазиятда мустақил қарорлар қабул қиласи, педагогик муаммоларни енгади, ўқув жараёнини мустақил бошакаради. Уларнинг ҳаммасида ижодкорлик туб моҳияти ишнинг мақсади ва характеристи билан боғлиқ. У ўқувчилар билан дарсда олиб бориладиган ишда тарбиявий масалага эришмоқ учун ўқитувчи улар билан ҳамкорлик қила олиш, болаларни ҳамкорлик жараёнига тортиш зарур. Бу улар фаолиятининг турли соҳаларида билимда, амалда, маънавий фаолиятида, спортда, ўйинда амалга оширилади. Ўқитувчи қандай

қилиб ўқувчиларни ўзи билан ҳамкорлик қилишга жалб эта олиш хусусидаги ишларни олиб боради.

Мавзу: Коммуникатив таъсир кўрсатиш малакасини ривоҷлантириш.

Режа:

1. *Ўқитувчи шахсининг фикр алмашув билан боғлиқ хусусиятлари.*
2. *Педагогик қобилиятлар структурасига кирадиган ёрдамчи хислат ва хусусиятлар.*
3. *Дилкашилик ва одамларга аралашмасликнинг шахсий хусусиятлари.*

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Тарбиявий иш методикаси. Л.И.Рувинский таҳрири остида. Тошкент. 1991 йил.
2. Педагогик маҳорат Умумий педагогика кафедраси. Тош.2001 й. П.ф.н. Г.Султонова.
3. Педагогик маҳорат ва пед.технология. Умумий педагогика кафедраси. Н.Назирова проф. Тошкент 2004 й.

Ўқитувчининг ўқувчилар билан муомаласи муваффақиятли бўлиши кўп жиҳатдан унда педагогик қобилиятнинг мавжудлигига боғлиқ. Психологияда педагогик қобилиятлар деганда инсоннинг муайян психологик хусусиятларини тушуниш қабул қилинган. Бу хусусиятлар унинг ўқитувчи вазифасида болаларни ўқитиш ва таъйлим-тарбия беришда юксак натижаларни қўлга киритишнинг шарти ҳисобланади. Маълумки шахснинг қобилиятларини ҳосил

қилувчи жиҳатлар ва хусусиятлар улардан энг муҳими кузатувчанлиkdir етакчи роль ўйнайди, бошқалари ёрдамчи роль ўйнайди. Ўқитувчига ўқувчининг психологиясини унинг психик ҳолатини ўхшаш тарзда идрок этиш, муайян ҳолда умуман синф жамоасининг аҳволига тўғри баҳо бериш имконини беради. Ўқитувчи шахсининг ўзаро фикр алмашув билан боғлиқ хусусиятлари таркибий қисмлари сифатида «электрия» яъни ўқувчиларнинг ҳолатини тушунишга ва ва уларга ачинишга тайёргарликни ҳисоблаш мумкин. Бунинг зарур шарти болаларга бўлган муҳаббатdir. Нихоят ўқитувчи шахсининг ўзаро фикр алмашув билан боғлиқ хусусиятлари таркибий қисми деб ижтимоий ўзаро ҳаракатда бўлган юксак ривожланган эҳтиёжни ҳисоблаш мумкин. У билимларни бошқариб боришга болалар билан муомалада жамоани ташкил этиш истагида намоён бўлади. Ўқитувчида ижтимоий ўзаро ҳаракатда бўлган унда мавжуд бўлган педагогик назокат майдонга чиқади. Энди педагогик қобилиятлар структурасига кирадиган ёрдамчи хислатлар ва хусусиятлардан айримларини кўриб чиқамиз. Бу аввало ақл-идрокнинг муайян хислатлари танқид кўзи билан қараш событқадамлик, бошқа бир қатор хислатлардир. Ўқитувчининг нутқи нотиқлик қобилиятининг мавжудлиги сўз бойлиги ва ҳаказолар муҳимдир. Табиатида артистлик хусусиятига эга бўлиш (хаёл, фантазия ишлата билиш ҳам ўқувчилар билан муомалада) муайян роль ўйнайди. Тажриба ва маҳсус тадқиқотлар бунинг батамом ҳақиқий нарса эканлигини кўрсатмоқда. Масалан шахс перцептив хусусиятларининг энг муҳим хусусиятлари бўлган кузатувчанлик ўқитувчининг педагогик тажриба ҳосил қилиш жараёнида ҳам унинг маҳсус куч-ғайрати натижасида ҳам ривожланади, такомиллашади. Ўқитувчи ўзининг ижтимоий-психологик кузатувчалигини яъни ўқувчиларда турли ҳарактер хусусиятлари майлларини пайқаб олиш қобилиятларинигина эмас, шу билан бирга уларнинг пайдо бўлиш вазиятига мувофиқ баҳо бериш маҳоратини ривожлантиришга қодирдир. Ўқитувчи ўз ўқувчиларининг муҳитдаги ўзаро муносабатларини улар билан ўзаро муносабатларни ҳозирги дақиқада қандай бўлмасин, худди шундай идрок этиш маҳоратини доимо такомиллаштириб бориш зарур. Бу эса осонгина қўлга киритилмайди. Педагогнинг идрок этиши ҳар қандай кузатувчининг идрок этишига ўхшайди. Чунки педагог ҳамиша ўқувчиларга нисбатан ташқи вазиятда турди, маълум даражада улардан, улар фаолиятидан (унинг ташкилотчиси бўлса ҳам узоқлашмаган бўлади). Шу сабабли педагог ўзи кўраётган нарсаларга, ўзининг ижтимоий жараёнида ривожланишда идрок қилган норматив мулоҳазаларини онгли ва онглиз равишда келиш мумкинки, педагог чун янги бўлган ҳодисалар, унинг ўзида мавжуд бўлган нормалар а тасаввурлар асосида анъанавий тарзда талқин этилиши мумкин. Бундан ташқари педагогнинг муайян масалага жавоб излашига интилиш унда

аҳамиятли бирор фактни ўтказиб юбормаслик учун қулай йўналиш ҳосил бўлади. Агар ўқитувчи болаларнинг ҳатти-ҳаракатларини фақат тўғри идрок этиб баҳо берса, уларни вужудга кедтирган сабабларни чукур кўра олсагина шу билан бирга ўзида сабот ўзини тута билиш, сабр-тоқат, сезгирилик каби феъл-атвор хусусиятларини ривожлантира олсагина юқоридаги вазифаларга эришиш мумкин бўлади. Ўқитувчи ўз ўқувчиларини уларнинг феъл-атворлари, тенгдошлари ва катталар билан муносабатларини турли воқеаларга ва муаммоларга муносабатларини билиб боришга интилиш муҳимдир. Ўқитувчи болаларни қанчалик билиб олса, унда болалар билан муносабатда хушмуомалада бўлиш имкониятлари шу қдар кўпроқ бўлади. Лекин ўқитвчи ўз ўқувчилари билан яқинроқ бўлишга ҳаракат қиласар экан, баъзан тегишли дақиқаларда ўзи эшитмаслиги лозим бўлган нарсаларни эшитмасдан ўтиб кетиши лозим. Бунга сабаб-эшитиш одобсизлик бўлишилигига ёки вазият ноаниқ бўлиб турганда эшитиш дарҳол аниқлик киритиши лозимлигини ёки зарурлигини тақазо қилишдир. Ўқувчилар билан ўз муомаласини бақириқ ва майда-чуйда нарсаларга аразлашига айлантириб юбормаслик учун қундалик ишларда ниманидир сезмай қолишни ўргатиш муҳимдир. Ниҳоят баъзан бирор нарсанни тушунмай қолиш ҳам фойдали бўлади. Буларнинг ҳаммаси ўқувчининг ўқувчилар билан бўладиган кичик тушунмовчиликларига ёрдам беради, унда ўқувчилар билан бўладиган келишмовчиликларга тегишли даражада одоб билан аралашувга ёрдам беради. В.А.Сухомлинский таъкидлаб ўтганидек «Педагог болаларни айниқса катта ёшдаги ўқувчилар ўртасидаги зиддиятларга жуда эҳтиёткорлик билан аралашуви лозим. У шунингдек зиддиятларнинг шундай соҳаси борки, унда педагог аралашуви ниҳоятда чекланган бўлишилиги келишмовчиликлар ва зиддиятлар ҳам жамоада муҳокама қилиш обьекти бўлмаслиги мумкин ва лозим деб ҳисобланган эди.

Мавзу: Шахсий педагогик тажрибани тўплаш тизими.

Режа:

- 1. Педагогик маълумотларни ажратиши қўникмаси ва уларни тўгри танлай билиш.**
- 2. Илғор педагогик тажрибани ўрганишига оид маълумотларни тўплаш.**
- 3. Педагогик маҳоратни такомиллаштиришида педагогик ижодкорлик.**
- 4. Ўзининг педагогик фаолиятига тўгри баҳо бералиши.**

Педагогик фаолият ўз маҳоратига кўра ижодий характерга эга. Маълумки шахс олдида бирор муаммо тургандагина ижодкорликка эҳтиёж туғилади. Ўқитувчилик фаолияти ана шундай хусусиятга эга. Педагогик ижодкорликнинг асосий моҳияти педагогик фаолиятнинг мақсади ва характеристири билан боғлиқ. Педагогик фаолият киши шахсини, унинг дунёқараши, эътиқоди, онги, хулқ-авторини шакллантиришдек умумий мақсадга буйсунган сон-саноқсиз педагогик масалаларни ечиш жараёнидир.

Педагогик ижодкорлик манбаи-бу педагогик тажрибадир. Педагогик тажриба муаммоли вазиятларга бойдир.

Илғор педагогик тажриба деганда биз ўқитувчининг ўз педагогик вазифасига ижодий ёндошишини, ўқувчиларнинг таълим-тарбиясида янги, самарли йўл ва воситаларни қидириб топишни тушунамиз.

Илғор-педагогик тажриба ўқитувчи томонидан қўлланиладиган шу шакли ва усуллари. Услуб ва воситаларидир.

Илғор педагогик тажрибани ўрганиш, унга асосланиб янги педагогик ҳодиса ва қонуниятларни очиш ўқув-тарбия жараёнига яхши сифатли ўзгаришлар киритади. Ўқувчиларнинг билим фаолиятини бошқариш, янги кўринишдаги ўқув жараёнини моделлштириш муаммоларини ечишга сабаб бўлади. Ижодий ишлайдиган ўқитувчи фақатгина болаларни муваффақиятли ўқитиш ва тарбиялаш, илғор ўқитувчилар иш тажрибаларини ўрганиш билангина чекланиб қолмасдан, тадқиқотчилик, қўникма ва малакаларига ҳам эга бўлиши зарур.

Хозирги замон фан ва техника тараққиёти ўқитувчининг ижодкор бўлишини, фанининг муҳим муаммолари юзасидан эркин фикр юрита олиш, фан ютуқларини ўқувчиларга етказа олиш ва

ниҳоят ўқувчиларни ҳам ижодий фикрлашга тадқиқот ишларига ўргата олишни талаб қиласди.

Шунинг учун ўқитувчи аввало тадқиқотчилик малакаларини эгаллаши зарур. Ўқитувчи илмий-тадқиқот ишлари олиб бориш давомида олимларни тўплайди, таҳлил қиласди, улар асосида хуносалар чиқаради.

Педагогик тажриба ўқитувчининг ўқув ишлари жараёнида эгаллайдиган билим ва кўнгималари йиғиндисидир. Бу ўқитувчининг педагогик маҳорати бўлиб, у педагогика фанининг ривожланишида бошланғич омил ҳисобланади. Педагогик тажриба тўплаш тизими.

- 1. Мақсадни белгилаш.**
- 2. Таҳлил этиши, умумлаштириши, хуроса қилиши.**
- 3. Ютуқларни аниқлаши.**
- 4. Маълумот тўплаш.**

Мактаб ўқувчиларини илғор тажрибаларини ўрганишнинг тахминий таркиби.

1. Нутқ техникаси ва маданияти.

а) Дарсда билим юеришда ўқувчилар билан алоқага киришишда ўқитувчи нутқининг ишлатилишини баҳолаш:

- б) Нутқ техникасини эгаллаганлик даражаси.
- в) Ўқитувчи нутқининг ифодаланганлиги.

2. Профессионал педагогик мулокоти.

а) турли ҳолатларда турли ва кутимаган вазиятларда ҳам мулокотга кириша олиши, муомала қила олиши:

б) дарс жараёнида ўз кучи ва тайёргарлигини ҳисобга ола билиши ўзининг иш услугини ва унга қўйилган талабларни бажара олиши:

в) педагогик назокат ва уни қўллашни била олиши:

3. Профессионал-педагогик таъсир этиши:

а) шахсга таъсир этишида тезлик билан керак бўлгантанилай олиши ва ўз вақтида ишлата билиши:

б) ўрганиши бўлиб қолган иш тартибидан кетишини билиши.

в) педагогик таъсир кўрсатишда вазиятларни ечишида керакли бўлган мимика, понтомима ва ҳаракатларни танлай олиши ва ўз вақтида ишлата олиши.

4. Конструктив қобилият:

а) ўқувчилар қобилиятини, қизиқишини, билим даражасини ҳисобга олиши, дидактик материалдан усталик билан фойдаланиши:

б) ўқувчиларни ва синфни энг юқори мукаммал даражага эришиши учун керакли усул ва воситаларни танлай олиши:

в) ўқувчиларни ва колективнинг билимлиги ва тарбиявийлигини ривожланганлик даражасини аниқлай олиш:

г) ўқувчиларнинг ташқи қиёфаси орқали уларнинг дарсга бўлган муносабатларини англай олиши ва керакли бўлган воситаларни танлай олиши ишлатилади.

Илғор педагогик маҳорат саҳобалари.

Ш.А.Амонашвилиниң педагогик методикасининг мазмуни.

У ўқувчиларни фикрлашга ўргатади. Унинг ўқувчилар ўртоқларининг ишларини текшириб баҳолайдилар. Бир-бирларининг ёзма ишларини тақриз қилишади.

С.Н.Лиссиковниң педагогик методикаси мазмуни. У дарсда кўргазмалилик, чизма моделлар ёрдамида дарс бериш ўқувчиларни фаоллаштиради ва мустақил фикрлашга ўргатади. Ўтилаётган мавзуни шарҳлаб бошқарув дарсни ҳаракатлантирувчи асосий кучдир,-дейди. Шарҳлаб берувчи учта ҳаракатни ўзида мужассамлаштиради.

1. *фикраш.*
2. *сўзлаш.*
3. *ёзиш.*

И.В.Волковниң педагогик методикасининг мазмуни. У мактабда болалар учун «ижод хонаси» ташкил этиб, ўқувчилар билан ишлашда турли хил йўналишдаги ишларни танлаб, ҳар бир ўқувчини хилма-хил фаолиятида ўз қизиқишига кўра кучини синаб кўриш, уларнинг ижодкорлик сифатларини намоён қилишга эришди.

Н.Н.Палтишевниң педагогикасининг мазмуни. У синф ўқувчиларини қаторларга бўлиб ўқитишнинг ташаббускори.

- 1-қатор - аълочилар,**
2-қатор - ўрта меъёр.
3-қатор - ёмон ўзлаштирувчилар.

Бу методда кейинги икки қаторнинг ўқувчилари ўз жойларини ўзгартириш учун худди биринчи қаордагилар каби ўқишга мажбурдирлар.

Очилхон Шарофутдинов педагогик методикасининг мазмуни. Унинг методи:

1. *дарсга пухта тайёрланиш.*
2. *Ўтилган темани тўғри режалаштириши.*
3. *Ўқувчиларда активлик.*
4. *Кўрсатмали куролдан фойдаланиш.*

Мавзу: Ўқитувчи меҳнатини илмий ташкил этиши.

Мақсад: Ўқитувчининг педагогик меҳнати маданияти мавзусини мукаммал даражада тушунчалар ҳосил қилиш. Талабаларда мавзуга оид билим, малака ва кўникмалар ҳосил қилиш.

Ўқитувчи мақсади:

Ўқувчилар эгаллаши лозим бўлган билим, малака ва кўникмаларни етказиш.

Ўқувчи мақсади ва вазифалари:

Ўқувчилар эгаллаши лозим бўлган билим, малака, кўникмалар.

Ташкилий мақсад:

Ўқитувчининг педагогик меҳнати маданияти ва унинг моҳиятини англаб етиш.

Тарбиявий мақсад:

Талабаларда мавзу билан ишлаш жараёнида тиришқоқлик билан бошлаган ишини охирига етказиши керакли хислатларини шакллантириш ижодиётни ривожлантириш.

Амалий тушунчалар:

Амалий малака, кўникмаларни шакллантириш

Машгулом жиҳозлари:

Дарслик, мавзуга оид таблица ва тестлар.

Мавзуга оид таянч тушунчалари:

«Педагогик маданият» ва «Педагогик меҳнат маданияти» тушунчалари. Ўқитувчининг педагогик меҳнати, маданияти, ўқитувчи шахсининг хусусиятларидан бири сифатида. Ўқитувчининг ички ва ташқи маданиятининг бир-бирига боғлиқлиги. Ўқитувчининг ташқи қиёфаси, педагогик муомаласи, ўз-ўзини бошқара олиши ва нутқ маданияти. Ўқитувчининг касбий хулқ -автори.

Дарснинг бориши:

1. ташкилий қисм.
2. давомат.

П. *Такрорлаш вауйга вазифани текшириши (5 мин).*

Ш. *Янги мавзуга замин (5 мин).*

Мавзунинг баёни:

П е д а г о г и н г м е х н а т и –бу беҳад изланиш ва азобуқубатдаги кечинмалар, илҳом ва бетакрор турланиш они. Кўпдан-кўп кундалик ишлар, ҳафсаласи пир бўлиш ва болалар билан биргаликда бошдан кечирган қувончдан қаноат ҳосил қилишдир.

М у о м а л а –ахборот жараёнидир. Педагог ўқувчиларга бевосита мулоқот ўз тарбияланувчилари умуман жамоа ҳақида, жамоанинг ички жараёнлари ҳақида ғоят хилма-хил ахборотларга эга бўлади.

Педагогнинг ўқувчилар билан қундалик масаласи шунга олиб келадики, у ўқувчиларнинг ҳатти-харакатидаги чуқур маъно ва ҳақиқий сабабни турли вазиятларда пайқаб олади. Бунинг учун намуна сифатида тез-тез қайд қилинган далиллардан ва ўқувчиларнинг хулқ-автор усулларидан фойдаланади.

Муомала ўзаро муносабатлар доирасида содир бўлади. Бошқариш воситаси бўлган муомала фаолиятдан олдин содир бўлади ҳамда ўқувчиларнинг фаолиятига ҳамкорлик қиласи. Муомала аҳлоқ кўрки саналади. Ҳар бир кишининг қандай дунёқараашга эга эканлигига, билимлилигига эътибор муомаласидан маълум бўлади. Муомала инсонларнинг ўртасидаги алоҳида алоқа воситасидир. Муомалада асосий восита тил ҳисобланади. Шунинг учун ҳам тил алоқа қуролидир. Инсоннинг тили ширин муомала маданияти бўлса, қисқа вақт ичидаги ҳалқ орасида обрў-эътибор топади. Ўқувчилар билан муомала қилиш ўз тарбияланувчилари билан мулоқот олиб бориш маҳоратини тақозо этади. Ўқувчи учун асосан сўзлашиш билан бир қаторда мулоқот олиб бориши самарали йўлларидан фойдаланиши у дарс ўтиш жараённида сухбат, савол-жавоб, ҳикоя қилиш ва маъруза каби усуллардан бутун таълим-тарбия жараённида ўқувчилар билан мулоқотни йўлга қўйишда фойдаланиш мумкин.

Нутқ маданияти.

Нутқ маданияти жуда катта ва кенг соҳа бўлиб, у боланинг қундаик оддий салом-алигидан тортиб, кимга нимани, қачон, қаерда ва қандай сўзлашишигача бўлган арча нутқий жараёнларни ўз ичига олади.

Нутқ маданияти фақат нутқни эгаллаш йўлларини эмас, балки ундан фойдаланиш маданиятини ҳам тарбиялайди. Нутқ маданияти ўқитувчиларда ижодийлик, мустақил фикрлаш, ижодий фикр маҳсулини нутқ шароитига мос равишда оғзаки, ёзма шаклларида тўғри, равон ифодалаш кўнікмаларини шакллантириш ва ривожлантириш, тил сезгиларини тарбиялашга хизмат қилмоғи лозим.

Изоҳ:

Дарс якунида ўқувчилар ўтилган мавзуларни қай даражада ўзлаштирганликларини билиш учун баҳолайди ва жорий этилган рейтинг балларини эълон қиласи.

Уйга вазифа берилади.

Мавзу: Ўқитувчининг таълим-тарбия жараёнидаги маҳорати.

Режа:

1. Ўқитувчининг дарс жараёнидаги меҳнати ва уни ташкил этишнинг асосий йўналишлари.

2. Ўқувчиларнинг билимларини англаш фаолиятини бошқаришда ўқитувчининг маҳорати.
3. Ўқитувчининг ижодкорлиги.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Л.И.Руянский. тарбиявий ишлар методикаси.
2. Мустақил Ўзбекистон тараққиёт йўлида. Тошкент 1994 й.
3. Ўзбекистон Республики «Таълим тўғрисидаги қонун» Маърифат рўзномаси. 27.07.1992 й.
4. И./айбуллаев Р.Ёдгоров. Р. Маматқулова , +. Тошмуродова. Педагогика китоби. Ўқитувчи нашриёти. 2000 й.

Ўқитувчи ўқувчиларга нисбатан муайян ҳолда турсагина педагогик таъсир кўрсатишнинг муваффақиятли амалга ошира олади. Мазкур ҳолат ўқувчилар билан моумала соҳасида ўқитувчининг асосий йўл-йўригидан иборат бўлиб у ўқувчиларнинг психологик ёш хусусиятларига мана шу бўлади. Ўқитувчи ўқувчиларнинг ҳар бирини билиш ва уларнинг психик хусусиятларини мукаммал ўрганиш ва ўқиш фаолияти жараёнига жалб этиш маҳоратига эга бўлиш зарур. Ўқитувчи ўқувчиларнинг дарсни тўлиқ, аниқ ва туунарли ўзлаштириб олишларига имкон бериш ва уларни дарсга қизиқтира олиш, дарсдаги фаолликларини ошириш кўникма ва малакалар ҳосил қилишга эришиш зарур. Ўқитувчи дарс жараёнида кўтаринки руҳда яхши кайфиятда ўқувчиларга муносабатда бўлиш ўқувчиларнинг кайфиятини кўтариш учун уларни рағбатлантириб бориш зарур.

Ўқитувчи педагогик тажрибаларга таянган ҳолда ўқувчилар жамоасига таъсир этиш ва уларни бошқариш, жипслаштириш ва ҳар бир боланинг ички оламига кира олиш ва таъсир этиш зарур. Ўқитувчи маҳоратининг асосий мазмуни билимлари пухта эгаллаганлиги ва бу билимларга асосланган малакалардир.

Ўқитувчининг муҳим малакаларига қўйидагилар киради. Ўқувчилар дунёсида содир бўлаётган фаолиятларида ўзини тутиш, кўникма ва малакалари, мақсад ва воситалар, натижа бир-бирига мувофиқлигини анализ қилиш малакаси, ўзининг ҳис-туйғуларини фикрлаш, сўз орқали, имо-ишоралар орқали, ҳаракатлар орқали аниқ қилиб етказиш малакаси. Педагог болаларнинг дилига тил топишида уларга таъсир этиш учун турли воситалардан фойдаланиш ва ижтимоий ечимларни қидириб топиш лозим. Дарс жараёнида тарбияси қийин болалар ҳам учрайди. Улар билан индивидуал ҳолда ёндошиш керак. Тарбияси қийин болаларни тарбиялш бу энг оғир ишдир. Бунинг учун алоҳида диққат-эътибор, сабр-тоқат, маҳорат, педагогик такт, илиқ муносабатлар, меҳрибончилик керак. Ўқитувчи таълим жараёнини илмий-назарий ва амалий асосланган ҳолда услубий йўналишларни тўғри танлаш ўқувчиларга етказиб

бериш зарур. Ўқитувчи таълим жараёни фақат билим бериш билан чегараланмайди.

Педагог ёш авлодни халқимизнинг муносиб фарзандлари қилиб тарбиялашдек муҳим фахрли ва шу билан бирга масъулиятли вазифани бажаради. Педагог болаларни яъни келажак яратувчиларни халқ ва жамият олдидағи, тарбиялаш учун таълимтарбия ишни, вазифаларини ҳал этишга ижодий ёндошиш, ўз маҳоратини доим такомиллаштириш зарурдир. Ўқитувчи аввало ўзи яшаб турган ўлка ҳаётини билиши, табиат ва жамиятнинг ривожланиши қонуниятларини тушуниши ижтимоий фаол бўлиши керак. Доимо билимни ошириб борадиган киши ўқитувчиидир. Болани тарбиялаш тарбиячининг ўз-ўзини такомиллаширишдан бошқа нарса эмас. Ҳар бир одам ва ҳар бир элнинг саодатли бўлиши учун бош сабаб илмдир. Болаларни илмли, одобли қилиб ўстириш ота-онанинг бурчидир.

Эстетик тарбия асосида ўқувчиларнинг гўзалликни ҳис қилиш қобилиятларини тарбиялашда ўқитувчи турли хил тарбиявий соатлар ўтказишлари масалан: кийиниш эстетикаси-дид билан кийиниш, овқатланиш эстетикаси. Бадиий тарбия-яъни санъат воситалари (адабиёт, санъат, музика, ашула, ва бошқа санъатларга) болаларнинг қизиқишини уйғотиш ва тарбия бериб бориш зарур. Педагогик ташкилотчилик ўқитувчининг энг асосий ва ўз фаолиятини бошқаришга зарур қобилиятларидан биридир. Ўқувчиларга тўғри талаб қўя билиш қобилиятига эгалиги . Масалан: ўйин фаолиятида меҳнат фаолиятида ўқувчиларнинг фаоллигини шакллантира билиш ташаббускорлигини ошириш жамоани бошқара олиш оммавий ишларнинг барча шаклларини ўқувчилар орасида олиб бориш. Масалан, сиёсий ахборотлар бериш этик сухбатлар, мунозаралар синф йиғилишлари, конференциялар, ўқувчиларга турли топшириқлар бериш.

Ота-оналар билан олиб бориладиган индивидуал ишлар ва ҳаказо.

Ота-оналар комитетлари ишларини бошқариш оила билан ҳамкорликда бўлиш. Синф олиб бориладиган бирга қундалик ва тарбиявий ишлар. Ўқитувчи жамоасининг активлари билан иш олиб бориш ўқувчилар билан тарбиявий вазифаларни ҳам таълим тарбияни турли хил метод ва усулларидан самарали фойдаланиш, тарбиявий тадбирларни ўтказишда педагогик тажрибага эгалиги. Тарбиявий тадбирлар мавзуларини тўғри танлаш, ўқувчиларни жалб эта билиш тадбирлар ишланмасини тайёрлаш хонанинг тозалиги, ўқувчиларнинг тўлиқ қатнашчилари ва тайёргарлиги ташкилий қисм, асосий қисм ва яқуннинг тўғри бажарилиши. Ўқувчилар қизиқишини, диққатини ошириш ва тарбиявий тадбирга жалб этиш. Конспектни тўғри ёзишича, мавзуни аниқ белгилашига эътиборнинг қаратилиши. Кўргазмалар тайёрлаши видео

лавҳаларга оид экскурсияларга, синфдан ва мактабдан ташқари ишларни олиб бориш маҳоратига эгадир.

Ўқитувчи ўқувчилар жамоаси орасида ижобий психологик муҳитни ҳосил қилиш услубларига эга бўлиш. Ўқувчилар жамоаси билан киришиб кетиш, болалар билан ишлаш мазмунини етарлича эгаллаганлиги. Таълим-тарбиявий ишларнинг яхши методларини танлай олиш моҳир педагог ўқувчи шахсининг ижобий хусусиятларини шакллантира олиш.

Мавзу: Нутқ тажрибаси.

Режа:

1. ***Педагог нутқининг такомилланганлик дараҷаси.***
2. ***Нутқ техникасини такомиллаштиришида физиологик функцияларнинг аҳамияти: нафас олиш, диофрагмал нафас олиш, оддий нафас олиш, товуш.***
3. ***Педагог нутқида товушининг роли.***
4. ***Дикция, ритмика, тембр.***

Таянч тушунчалар:

Тон, тиник овоз, оҳанг.

Тембр-товушнинг ўзига хос сифати.

Фанацион-мутаассиблик берилган.

Диофрагма-анатомия, кўқрак қафаси, қулоқ бўшлиғидан ажратиб турадиган парда, девор.

Фойдаланилган адабиётлар.

1. Тарбиявий иш методикаси. Л.В.Рувинский таҳрири остида. Т. 1991 й.
2. Ю.Ш.Азаров. Тарбиялаш маҳорати. Тошкент.1991.
3. Б.И.Головин. Основў культурў речи. М.1992 й.

Ўқувчиларни янги материални тушуниб ва ўзлаштириб олишлари учун ўқитувчи нутқининг такомиллашганлик даражаси муҳим аҳамиятга эга. Болалар педагогнинг нутқий маълумотларига сезгир бўладилар. Бирор бир товушлар ёки сўзларни нотўғри талаффуз қилиниши болаларда кулгуни чақиради, монотон нутқ зериктиради, ноаниқ интонация эса яхши ўзаро яқин сухбат уюштирилганда баланд тон болаларда ишончсизликни келтириб чиқиради. Айримларнинг ҳисоблашича одамнинг тони-тембри фақатгина табиатдандир.

Аммо ҳозирги давр экспериментал физиология товушнинг сифатини негиздан бошлаб яхшилаш мумкинлигини исботлади. Масалан, демофон, жисмоний камчиликлари устида ишлаб, қадимий Грецияни буюк сиёсий авторига айланди.

Шунингдек 20 ёшлик Маяковский ҳам сўзга чиқиш учун тайёргарлик кўрганда Волга дарёсининг соҳилида оғзини майдага тошларга тўлдириб машқ қилган, ҳозирги кунда нутқ техникаси бўйича машқлар системаси ишлаб чиқилган. Бу иш асосан санъат педагогикасига таянади.

Нафас олиши. Нафас олиш физиологик функцияларни бажаради, организмнинг яшашани таъминлаб беради. Шунингдек нутқнинг энергетик базаси мавжуд, яъни нафас олишdir. Нутқий нафас олиш фоницион (грект-ри рило товуш) деб аталади. Маиший ҳаётда нутқимиз асосан диологик бўлғанлиги сабабли нафас олиш қийинчилик туғдиради. Аммо дикция жараёнида ўрганмаган одам учун нафас олиш қийинчиликларни туғдиради. Гальва тезланади, юзи қизаради. Нафас олиш жараёнида мускуллар иштирок қилишига қараб 4 хил турга ажратилади.

Юзаки нафас олиши.

Кўкрак –афасининг юқори қисмини ва елкаларни кўтариб, туширадиган мускуллар иштирокида амалга оширилади. Кўкрак қафаси билан нафас олиш қовурғалар орасидаги мускуллар орқали амалга оширилади.

Диофрагмали нафас олиши.

+овурғалар орасидаги диофрагмани қисқартириш натижасида кўкрак қафасининг ҳажмини ўзгартириш орқали амалга оширилади. Диофрагмал-қовурғали нафас олиш, диофрагмал қисқариш ва қовурғалар орасидаги нафас олиш мускуллари ҳамда қорин мускуларининг қисқариши орқали амалга оширилади. Бу энг тўғри нафас олиш деб юритилади.

Оддий физиологик нафас олиш бир темпда бўлиб, нафас олиш, нафас чиқариш юзасидан иборат. Нутқ учун эса ҳаво кўп миқдорда зарур бўлиб экологик тежамлаб фойдаланиб, ўз вақтида

янгилаш керак. Нутқий нафас олишдан узокроқ бўлади. Нафас олишда қисқа нафас олишдан сўнг қорин прессини мустаҳкамлаб олиш учун пауза сўнгра нафас чиқарилади.

T o v u i i .

Айрим ўқитувчиларда товуш табиатан берилади аммо бу жуда ҳам кўп учрайди. Ҳамда яхши товуш маҳсус машқларсиз йиллар ўтган сари бузилади, ўзгаради. Аммо ҳар бири ҳам кучли очилувчан товушга эга. Товуш аппарати уч бўлимдан иборат: генератор, энергетик, резенатор. Товуш ҳосил бўлиши.

1. Товушг ҳосил бўлиш товуш кучи билан боғлиқ (нутқ аппаратининг органлари билан боғлиқ).

Педагог нутқи педагогик маҳорат шартларидан биридир. Педагогика тарихида турли маҳоратли ўқитувчилар бўлиб ўтган. Булардан А.С.Макаренко, Юсуф Хос Ҳожиб, А.П. Кунишин ва бошқалар. Ўқитувчилар ўз касбини турли усулда юритиши мумкин, аммо ҳозирги даврда ўқитувчи тонида гапирмоқнинг, ўқитувчи товушининг темир ноталарининг ва бошқа тушунчалар тарқалмоқда.

Улар нима билан, нима орқали пайдо бўлган? бўлажак педагог юқоридаги хатоларни қилмаслиги учун нимани билиши керак.

Ўқитувчи нутқи ва коммуникатив хулқи. Ўқитувчи нутқи ўқувчининг таълим-тарбия талабларини бажариши керак. Ўқитувчи ўз нутқининг мазмунига ва таъсир этишига жавоб бериши керак. Педагогик нутқ қуидагиларни таъминлаб бериши керак.

- а) педагог ва ўқувчилар орасида ўзаро таъсир этиш ва мулоқотнинг натижалари:
- б) фаолият мотивлари, тушунчалар тўғрилигини шакллантириш мақсадида ўқитувчи болаларнинг тафаккурига, ҳис-туйғуларига ижобий таъсир этиши керак.
- в) тарбия бериш жараёнида билимларни тўлиқ тушуниш ва мустаҳкамлашни ўзлаштириб олиш.
- г) ўқувчилар амалий ва ўқув фаолиятини самарали ташкил этиш:

Педагогик нутқ шакллари ва коммуникатив сифатлари. Ўқитувчининг оғзаки нутқи диологик ва монологик нутқ бўлади. Шунингдек ўқитувчининг нутқи тўғрилигига ва тозалигига аҳамият бериш зарур. Шунингдек терминларни тўғри талаффуз қилишга ўргатиш керак. Уларни алмаштирмаслик керак. Ўқитувчи нутқи моделини тузмоқчи бўлсангиз шу мақсад бўйича олимларнинг ишларини ўрганиб чиқиш мумкин. Ўқитувчилик ритми, тезлиги, интонация ҳар бир ўқувчилар учун ўзгача бўлиши мумкин.

Педагогик нутқнинг функцияси.

Ўқитувчи нутқининг сифатига қуйиладиган талаблар педагогик функциялари билан белгиланади. Асосий функциялардан бири бу билимларни тұлуқ узатишни таъминлаб бериш. Янги билим беришда ўқитувчи ўз нутқи орқали фақат янги билим бериб қолмасдан, балки ҳис-түйғулари ҳамтаъсир этиш керак.

Педагог ўз нутқи орқали мавзуни эшитилишини таъминлаб бериши керак. Нутқ муносабатларини яхшилаш ва ўрнатиш воситаси сифатида буюк педагог Макаренко тажрибасини мисол келтириш мумкин. Ўқувчилар билан ўзаро муносабатлар қуидаги план асосида ўрнатылған. Мумкин қадар күп одамга талаблар қўйиш керак ва мумкин қадар кўп унга хурмат бўлиши керак; буюк педагог вазиятга қараб шаклдор, хурсанд, хушчақчак, хомуш, қаттиққўл, обрўли, юмшоқ бўлиши мумкин эди.

Ўқитувчи нутқининг хусусиятлари.

Ўқитувчи нутқининг ўзига хослиги-ўқувчиларга йўналганлиги билан белгиланади.

Мавзу: Ўқитувчининг бадиий сўз санъати.

Режа:

1. *Бадиий сўз санъати ва унинг ижтимоий ўрни тўгрисида.*
2. *Нутқ техникаси тўгрисида.*
3. *Ўқитувчи нутқининг хусусиятлари тўгрисида.*

Фойдаланилган адабиётлар:

1. С.Иномхўжаев. бадиий ўқиши асослари. Тошкент.1973 й.
2. С.Иномхўжаев., Л.Хўжаева Бадиий сўз санъати. Тошкент.1972 й.
3. С.Иномхўжаев. Ифодали ўқишининг назарий асослари. Тош.1972 й.
4. Ш.Азаров. тарбиялаш маҳорати. Тошкент. 1991 й.
5. Н.Головин. Основў культуру речи. Москва.1992 йил.

Бадиий сўз санъати ва унинг ижтимоий ўрни тўгрисида.

Сўзниң бойлиги ниҳоятда кенг туғма таландир. Ўз фикрини баён этишда бадиий тасвир воситаларидан ўринли фойдаланилган, сўзларнинг муқобилларидан кенг ишлатиладиган ўз фикрини ифодалашда шеърлар, ғазаллардан фойдаланиб гапириш қобилиятига эга бўлган ўқитувчилардир. Маталлар, мақоллар ўринини фойдаланадиган ўқитувчининг сўз санъатига эга бўлган.

Сўз санъатининг жарангли ҳамла юмшоқлиги, силлиқлиги хусусийлиги-товуш аппаратининг чарчаши, товушда бўлган бузилишлар орқали юзага келади. Чунки педагог 50% иш вақтида оддий сўзлашишдан юқорироқ, баландроқ тонда гапиради. Шунинг учун жадвални тузишда ўқитувчи 3-4 соат ичида чарчаб 1 соат

ичида товушни тиклаб олишни ҳисобга олиши керак. Катта стажли ўқитувчи учун товуш икки соат ичида чарчайди ва икки соат ичида тикланади. Шунингдек, қуйидаги маслаҳатлар берилади. Монотон нутқ-товуш аппаратини чарчатади. Чангдан ўзини эҳтиётлаш зарур, совук ҳавода (маъruzadan сўнг) тез юрмаслик тез оғизни ёпиб бурун билан нафас олишга ҳаракат қилиш. Дикция сўзларнинг товушларнинг ва бўғинларнинг аниқ, равон талаффуз этилишидир. Нутқдаги камчиликлар органик ва неограник бўлиши мумкин.

Дикцияни такомиллаштиришни артикуляция билан боғлиқ ички нутқ органининг ҳаракати билан боғлиқ, нутқдаги камчиликларни тўғрилаш учун ифодали ўқиш бўйича вузлар учун қўлланмалар фойдаланиш мумкин.

Ритмика нутқининг тезлиги, ўқитувчининг идеал хусусиятлари билан маъruzанинг мазмуни билан боғлиқ бўлади. Ўрта ҳисобда бир мунча 120 сўз бўлиши мумкин. Мавзунинг мураккаб қисмини ўқитувчи секинроқ ифода этади. +олганини эса тезроқ маъзуза ифодали бўлиш учун логик ва психологик паузалардан маҳорат билдиради. Психологик паузалар ёрдамида маъзуза жонли ўтади. Пауза темп ва нутқининг бирлашгани интонацияни келтириб чиқаради.

Интонауция овознинг баланд-пастлиги. Термин (маълум тушунча аниқ айтиладиган).

Педагогика тарихида турли маҳоратли ўқитувчилар бўлиб ўтган. Булардан А.С.Макаренко, Юсуф Хос Ҳожиб ва бошқалар. Ўқитувчилар ўз касбини турли усулда юритишлари мумкин, аммо ҳозирги даврда «Ўқитувчи тонида гапирмоқ ўқитувчи товушнинг темир ноталари тарқалмоқда. Улар нима билан? Нима орқали пайдо бўлган?. Бўлажак педагог юқоридаги ҳолатларни қилмаслик учун нимани билиш керак? Ўқитувчининг нутқи ўқувчиларнинг таълимтарбия талабларини бажариши керак. Ўқитувчи ўз нутқининг мазмунига таъсир этишга жавоб бериш керак. Педагогик нутқ қўйидагиларни таъминлаб бериши мумкин.

- а) педагог ва ўқувчилар ўзаро таъсир этиш ва мuloқotning натижалилиги.
- б) фаолият мотивларининг тушунчаларини тўғрилаш ва шакллантириш мақсадида ўқитувчи болаларнинг тафаккурига, ҳистайғуларига ижобий таъсир этиши керак.

Нутқ инсон ҳаётида жуда муҳим роль ўйнайди. Чунки биз жамиятда яшар эканмиз шу жамиятда ўз мақсадларимизни амалга оширишда оилада, мактабда ва ундан кейинги муассасаларда ўз нутқимиз орқали мuloқotда бўламиз. Нутқни амалга оширишда нафас олиш деофрагматик нафас олиш, тил, товушнинг роли, ритмика, тембр каби тонлар ҳисобга олинади. Тон типик овоз, оханг.

Тембр товушни ўзига хос сифати Диофрагма-анатомия кўқрак қафасининг қулоқ бўшлиғидан ажратиб турадиган парда, девор. Нутқни амалга ошириш, яъни мулоқотда бўлиш учун аввало инсонда онгнинг мукаммалиги . Психик жиҳатдан соғлом ҳамда тилида нуқсоннинг баландлиги тиниқлиги, равонлиги ҳамда ёқимлилиги ҳам муҳим роль ўйнайди.

Тилда яъни сўзда дикция паразит сўзларнинг иложи борича ишлатмаслиги бу сизнинг мулоқотингизга салбий таъсир этади.

а) таълим бериш жараёнида билимларни тўлиқ тушуниш ва мустаҳкамлашни ўзлаштириб олиш.

б) ўқувчиларни амалий ва ўқув фаолиятини самарали ташкил этиш.

Ўқувчи нутқи қуидаги талаблар, педагогик функциялар билан белгиланади. Асосий функциялардан бири бу билимларни тўлиқ ўзлаштиришни таъминлаб бериш. Чунки педагог ўз нутқи орқали мавзуни эшитишни таъминлаб бериши керак. Янги билим беришда ўқитувчи ўз нутқи орқали фақатгина янги билимларни бериб қолмасдан балки ўқувчиларнинг ҳис-туйғуларига ҳам таъсир этиши керак. Бошқа функциялардан бири бу ўқувчиларни ўқув фаолиятининг самарадорлигини таъминлаб бериш.

Чунки педагог ўз нутқи орқали мавзуни эшитишни таъминлаб бериши керак. Кейинги функция ўқувчи ва ўқитувчи орасидаги ўзаро муносабатнинг самарадорлигини таъминлаб бериш. Нутқ муносабатларини таъминлаш тўғрисида буюк педагог А.С.Макаренко тажрибасини мисол қилиш мумкин.

У ўқувчилар билан муносабатини қуидаги принциплар асосида ўрнатган. «Мумкин қадар кўп одамга талаблар қўйиш керак ва мумкин қадар унга ҳурмат бўлиш керак. Буюк педагог вазиятга қараб жаҳлдор, қувноқ, хурсанд, хушчақчақ, хомуш, қаттиққўл, обрўли, юмшоқ бўлиши мумкин эди. Ўқитувчи нутқининг ўзига хослиги ўқувчиларга йўналганлиги билан белгиланади. Кузатувчан ўқитувчи мавзуни тушунтиришда ўқувчиларга қандай қилиб таъсир этишни ҳисобга олган ҳолда иш юритади. Айrim ўқитувчиларда товуш табиатан берилади, аммо бу жуда кам учрайди. Яхши товуш маҳсус машқларсиз йиллар ўтган сари бузилади, ўзгаради. Аммо ҳар бири кучли очилувчан товушга эга. Товуш аппарати уч бўлимдан генератор. Энергетик, резенатор.

1. Товуш ҳосил бўлиши товуш кучи билан боғлиқ. (нутқ аппарати органлари билан боғлиқ).
2. Товуш жарангдорлиги учун полости бўлиши керак.(товушни турли масофага юбориб баланд-пастлигини ўзгартириш).
3. Товушнинг ўзгарувчанлиги, эгилувчанлиги ва ҳаракатчанлиги товушни ўзгартира олиш, товушнинг балнд-пастлиги (М.Галкин).

4. Диапазон товушнинг ҳажми чегараси энг баланд ва энг паст тон билан белгиланади.
5. Тембр товушнинг ёрқинлиги.

Мавзу: Педагогик техника ва ўқитувчининг маҳорати.

Мақсад: Педагогик техника ва ўқитувчининг маҳорати ҳақидаги тушунчани ёритиш, талабаларда технологиялар билан ишлашда мустақилликни, ижодиётни, ўз устида ишлаш каби хислатларни шакллантириш.

Ўқитувчи мақсади:

Ўқувчилар эгаллаши лозим бўлган билим, малака ва кўнималарни етказиш.

Ўқувчи мақсади ва вазифалари:

Ўқувчилар эгаллаши лозим бўлган билим, малака кўнималар.

Ташкилий мақсад:

Педагогик маҳорат ва ўқитувчи маҳорати моҳиятини англаб этиш.

Амалий тушунчалар:

Талабаларда мавзу билан ишлаш жараёнида тиришқоқлик билан бошлаган ишни охирига етказиш, керакли хислатларни шакллантириш ва ижодиётни ривожлантириш.

Машгулом жиҳозлари:

Дарслик, мавзуга оид таблица ва тестлар.

Мавзунинг таянч тушунчалари:

Педагогик муомала жараёни ва унинг ўзига хос хусусиятлари.

Педагогик муомалада ўқитувчи шахси ва аудитория муроқотида техник воситалар ва фаол методларнинг роли янги педагогик технологияга қўра ўқитувчи муомаласининг тезлиги, хилма-хиллиги ва мақсадлилиги.

4. ***Дарснинг бориши.***
 - а) ташкилий қисм
 - б) давомат
 - в) турли масалалар.

II. Такрорлаш ва уйга вазифани текшириши (5 мин.)

IV. Янги мавзуга замин.

Янги мавзунинг баёни.

Педагогик техникани эгаллашнинг асосий йўллари ўқитувчи раҳбарлигидаги машғулотлар ва мустақил ишлардир. Педагогик техника малакаларини индвидуал шахсий тусда эканлигини ҳисобга олиб, педагогик техникани эгаллашда ва уни такомиллаштиришда касбий жиҳатдан ўз-ўзини тарбиялаш яъни талабанинг ўзида моҳир ўқитувчи шахсий фазилатларини ва касбий малакаларини шаклланишига қаратилган фаолият етакчи роль ўйнайди. Педагогик техника малакаларни шаклланишида групавий иш олиб бориш алоҳида роль ўйнайди.

Педагогик техника малакаларни шаклланишида групавий иш олиб бориш алоҳида роль ўйнайди.

Педагогик техникани шакллантириши усуллари.

Педагогик техника малакаларини шакллантиришда групавий иш олиб бориш алоҳида роль ўйнайди. Худди шундай ишда педагог олдида ўзини бошқа кишилар кўзи билан кўриш, хулқатвор ва муомаланинг янги шаклларини излаш ва синааб кўриш ўзини одамлар билан барча қиласиган иши хусусиятларини англаш ва касб фаолиятининг индивидуал услубини онгли равишда шакллантириш имконияти пайдо бўлади. Группа шахснинг ўз-ўзини билиш ва ўз -ўзини тарбиялаш лабораторияси, педагогик вазифаларни хил қилишнинг янги усулларини текшириб кўрилган, назарий масалалар муҳокама қиласиган тажриба майдони бўлиб қолиши мумкин.

Педагогик техника ва маҳоратни такомиллаштириши йўллари.

Педагогик техникани эгаллашнинг асосий йўллари ўқитувчи раҳбарлигидаги машғулотлар ва мустақил ишлашдир. Педагогик техника малакаларини индивидуал шахсий тусда эканлигини ҳисобга олиб, педагогик техникани эгаллашда ва уни такомиллаштиришда касбий жиҳатдан ўз-ўзини тарбиялаш, яъни талабанинг ўзида моҳир ўқитувчи шахсий фазилатларни ва касбий малакани шакллантиришга қаратилган фаолият етакчи роль ўйнайди. Касбий идеал сари бу ҳаракатда ҳам педагогик техникани эгаллаш муҳим роль ўйнайди.

Нутқ техникаси ва маданияти.

- а) дарсда билим беришда ўқувчилар билан алоқага киришишда ўқитувчи нутқининг ишлатилишини баҳолаш.
- б) нутқ техникасини эгаллаганлик даражаси.
- в) ўқитувчи нутқининг ифодалилиги ва ҳис-туйғуга бойлиги.

Изоҳ: Дарс якунида ўқувчилар ўтилган мавзуларни қай даражада ўзлаштирганини билиш учун баҳолайди ва жорий этилган рейтинг балларини эълон қиласи.

Янги мавзуни текшириши учун тест саволлари:

Уйга вазифа.

Мавзу: *Педагогик техника ҳақида түшүнчә, педагогик техникани шакллантириши усуллари.*

Режа:

1. *Педагогик техниканинг түзилиши.*
2. *Педагогик маҳорат ва техника.*
3. *Педагогик техникани қандай эгаллаш керак.*

Адабиётлар:

1. Л.И.Рувинский «тарбиявий иш методикаси»
Т.1991 й.
2. Халқ таълими ойномаси.
3. С.Иномхўжаев. Саҳна нутқи. 1991 й.

Мутлақо тўғри бўлган педагогик тадбирни ёки системани ўрнатиш мумкин эмас. Ҳозирги дақиқа ҳозирги босқич шароитлари ва талабларидан келиб чиқмайдиган ҳар қандай қотиб қолган қоида ҳар доим нотўғри қоида бўлади, деб ёзган эди А.С.Макаренко А.М.Горькийга йўллаган мактубида.

Педагогик санъат вазият билан боғлиқ. Бу ерда ҳамма вақт ҳар гал ҳамма нарса янгидан содир бўлгандай туюлади.

Бинобарин киши ўзининг ҳар бир қадамини олдиндан кўриши, режалаштириши амалда мумкин бўлмайди. Педагогнинг меҳнати бу беҳад изланиш ва азоб-уқубатли кечинмалар, илҳом ва бетакрор турланиш они, кўпдан-кўп қундалик ишлар, ҳафсаласи пир бўлиши ва болалар билан биргаликда бошдан кечирилган қувончдан ҳосил қилишдир.

Педагогик санъат-бу қандайдир қўл билан тутиб бўлмайдиган, фақат фаросат билан амалга ошириладиган нарсадир, деган таассуротлар туғғилади. Ҳар қандай ижодкорлик, бунинг устига педагогик ижодкорлик қуруқ жойда, фақат ҳиссий реакциялар асосида бошланиши мумкин эмас. Тарбия санъатида ўзининг педагогик техникаси, ўзининг «бир қолипдаги» меҳнат маданияти борки, уларни билиб олиш зарур. Педагогик кадрларни тайёрлаш ва уларнинг малакасини оширишнинг бутун системаси ана шу билиб олишга қаратилиши лозим. Бироқ ҳали ҳеч бир олий ўқув юртида ўқиб ёки ўқитувчилар малакасини ошириш курсини тамомлагандан кейин уста педагог бўлиб қолмаган. Педагог меҳнат усталари мактабда вужудга келади, болалар билан муомалада тарбияланади.

Хўш педагогик маҳорат нима ва у нималардан ташкил топади?

Бу фаҳм-фаросат ва билимларнинг чинакам илмий ва тарбиядаги қийинчиликларни енгишга қодир бўлган нуфузли раҳбарликнинг, болалар қалбининг қандайлигини хис қилиш маҳорати, ички дунёси нозик ва заиф бўлган бола шахсига

моҳирлик билан авайлаб ёндошиш, донолик ва ижодий далиллик, илмий таҳлил, хаёл ва фантазияга бўлган қобилият мужассамдир. **Педагогик маҳоратга** педагогик билимлар, фаҳм-фаросат билан бир қаторда педагогик техника соҳасидаги малакалар ҳам кирадики, улар тарбияга озроқ куч сарфлаб кўпроқ натижаларга эришиш имконини беради.

Педагогик маҳорат назарияси ва методикасининг ишлаб чиқилмаган эканлиги шунга олиб келдики, педагогларнинг ҳар бири ўзича пайпаслаб ижодий изланиш олиб боради, айни бир хил саволлари: болалар билан педагоглар колективи билан қандай қилиб тил топиш мумкин? +андай қилиб қисқа муддат ичида болалар ўртасидаги муносабатларнинг ҳаққоний манзарасига эришмоқ керак?

Болаларни педагогик талабларни бажаришга қандай қилиб мажбур этиш керак. +андай қилиб яхши педагогик руҳиятни сақлаб қолиш ва ўз куч-қувватини оқилона сарфлаш мумкин? деган саволларни муттасил такрорлайди ва ҳаказо.

Бу саволларга бериладиган жавоблар ҳар бир моҳир педагогнинг ишида зарур бўлган умумий педагогик малакаларни шакллантириш билан боғлиқ бўлиб мазкур масалаларни ҳал қилиш педагогдан одатдан ташқари куч-гайратни, қатъиятни, тиришқоқликни, тадқиқотлар олиб боришга интилишни, янги вазиятга, янги коллективга кириш қобилиятини, самимиятни, тўғрилик ва ҳалолликни текшириб кўриш масаласини ўз топилмаларининг қимматини аниқлаш қобилиятини талаб қиласди.

Педагогик фан билан тарбия санъатнинг узвий алоқадорлиги зарурки, у юксак касб маҳоратини таъминлайди. Лекин айрим педагогик ҳақиқатларни эслаб қолишининг ўзи етарли эмас, уларни ижодий мушоҳада қилиш, амалда тадбиқ эта билиш зарур.

А.С.Макаренко айтиб ўтганидек педагогика энг диалектик, ҳаракатчан мураккаб ва хилма-хил фандир. Тарбия назариясида тайёр андозалар йўқ. Педагогика ҳаётининг барча ҳодисалари учун тайёр ечимларни таклиф қилмайди, деган қоида сийқаси чиқсан қоида бўлиб қолди.

Биз педагогик ҳодисанинг энг умумий, энг муҳим, яънип доимо такрорланиб турадиган томонлари билан иш кўрган жойимизда аниқ тавсия бўлиши мумкин. Одамлар билан иш кўрган жойимизда, чамаси қатъий белгиланган тавсиялар «кандалалар» бўлмаслиги ҳам мумкин.

Биз илмий педагогика нуқтаи назаридан мутлақо аниқ ва қатъий айта оламизки, ўз-ўзини бошқариш, ўйин, ижтимоий таъсир кўрсатиш, ижодий меҳнат ва ҳаказолар воситаларсиз ота-она ҳам педагог ҳам иш олиб бора олмайди. Лекин уларнинг ҳар бирини алоҳида ҳолда қўлланиши болаларнинг турли тоифалари ўртсида турлича бўлиши мумкин.

Педагогик фаолиятда воситалар, мақсадлар ва натижаларнинг нисбатини доимо таҳлил қилиб ташкил этади, бир-бирига боғлиқ бўлади ва алоҳида тарзда амалга оширилмайди. Мақсадни амалга ошириш усули-бўлажак натижадир. Натижа янги воситаларни танлаш, янги мақсадларни қўйиш учун амалий асос ҳисобланади.

Тажрибада маълум даражада қўлланилган ҳар қандай восита натижа беради, ҳатто бирор сабабга кўра ифодаланмаган бўлса ҳам натижа бераверади. Лекин мақсади аниқ ифодаланган педагогик воситагина самаралидир. Тажрибада мавжуд бўлган ҳаддан ташқари кўп педагогик воситаларни санаб чиқиш бизнинг вазифасизга кирмайди. Шу муносабат билан фақат иккита мулоҳаза билан кифояланамиз.

Биринчи мурлоҳаза: ҳар қандай педагогик восита ҳамиша бир қатор бошқа воситалар, усуллар, шартлар билан боғлиқ бўлади.

Улар педагогик жараённинг муайян босқичида таъсир кўрсатиш натижасини белгилаб беради.

Иккинчи мурлоҳаза: айрим воситаларни қўллаш педагогни улар таъсирини, мумкин бўлган ўзгаришни англаш қобилияtlарига бутунлай боғлиқ бўлади.

Ҳозирча биз кўпроқ мавҳум категориялардан фойдаланмиз. Амалий фаолиятда эса воситалар, мақсадлар ва натижалар диалектикаси, овозлар шовқини, ғоят турли-туман жҳтиёжлар ва даволарнинг авж олиши билан тўла бўладики, бу барча жонли манзара доимо бир кишининг педагог тарбиячининг диққат марказида бўлиши лозим. Хуш, унинг маҳорати нималарда айтиш мумкин. Ташкилий методик жиҳатдан педагогик техника машғулотлари индивидуал группавий ёки кетма-кетликда ўтказилиши мумкин.

Масалан, зарур билимлар лекцияларда ёки тегишли адабиётни мустақил ўқишида эгалланиши мумкин. Автоматлаштиришга доир айрим оддий ҳаракатлар кетма-кет кўрсатилиши мумкин. Тегишли қўникмаларни ишлаб чиқиш индивидуал ишлашни дастлаб ўқитувчининг назорати ва раҳбарлигига, кейин эса мустақил ишлашни талаб қиласди.

Педагогик техника малакаларини шакллантиришда группавий иш олиб бориш алоҳида роль ўйнайди. Педагогик техника машғулотларининг бу шаклини анча батафсилроқ очиб бериш мақсадга мувофиқдир. Чунки у ҳозирга қадар ўқитувчилар учун мўлжалланган ўкув ва методик адабиётда лозим даражада кўрсатиб берилмаган. Худди шундай ишда педагог олдида ўзини бошқа кишилар кўзи билан кўриш, хулқ-атвор ифодаланиши мумкин?

Аввало шошилинч таҳлил қилишда ва тезда ишга киришишда ифодаланиши мумкин. Агар бу шошилинч таҳлил ноаниқ бўлса, воситалар ҳам албатта нотўғри танланади. Унда олинган натижани

ўзгартириш учун янги воситани излаш талаб қилинади. В.А.Сухомлинский ёзувчи Г.Мединскийга ёзган хатларидан бирида бундай деб ёзган эди: «мен инсонга қатъий талабчан бўлиш, такомиллаштириш, ўз-ўзини такомиллаштиришнинг қатъий қоидалари тарафдориман. Талабчанлик сахийликнинг, инсонпарварликнинг иккинчи томонидир». Педагогик техникани эгаллашнинг асосий йўллари ўқитувчи раҳбарлигидаги машғулотлар ва мустақил ишлашдир. Педагогик техника малакаларининг индивидуал шахсий тусда эканлигини ҳисобга олиб, педагогик техникани эгаллашда ва уни такомиллаштиришда касбий жиҳатдан ўз-ўзини тарбиялашга қаратилган фаолият етакчи роль ўйнайди деб ва муомаланинг янги шаклларини излаш ва синиш, ўзининг одамлар билан барча қиласиган иши хусусиятларини англаш ва касбий фаолиятининг индивидуал услубларини онгли равишда шакллантириш имконияти пайдо бўлади.

Группа шахснинг ўз-ўзини билиш ва ўз-ўзини тарбиялаш лабораторияси, педагогик вазифаларни ҳал қилишнинг янги усуллари текширилиб қўриладиган, назарий масалалар мухокама қилинадиган тажриба майдони бўлиб қолиши мумкин.

Индивидуал ҳам гурӯхий машғулотлар бошланишидан олдин педагогик техникани эгаллашнинг индивидуал дастури тушиб чиқилиши лозим. Бундай дастурни тузиш учун аввало педагогик техника малакалари шаклланишининг бошланғич даражасини аниқлаб олиш зарур.

Тажрибанинг қўрсатилишича одатда, мазкур босқичда фақат малакаар ҳақидагина эмас, шу билан бирга дастлаб автоматлаштирилган кўникмалар ҳақида ҳам гап бориши мумкин эмас.